

Den Bende

Beste leden,
Beste lezers,

in ons tijdschrift nummer 141 van januari 2022 verscheen een wat ongewoon artikel: Piet De Cuyper had toen de Boechtstraat in Meise huis-na-huis overlopen en er telkens de bewoners, winkels, foto's, verhalen en dergelijke uit zijn kindertijd in opelijst en beschreven.

Dat artikel lokte toen nogal wat positieve en heel vaak nostalgische reacties uit.

En dat werkte blijkbaar inspirerend: Marie-Jeanne Thaelemans bracht haar jeugd door in en rond de Merchtemsesteenweg in Wolvertem en samen met haar moeder Yvonne Olbrechts wou ze iets gelijkaardigs op papier zetten over de omgeving waar ze opgroeide.

Toen ze dat idee voor het eerst opperde, dacht ze er op een drie-vier maanden wel mee rond te zijn. Het is heel anders uitgedraaid: in het voorjaar van 2023 begon ze zaken bij mekaar te zoeken en in het najaar van 2024 was het nog volop opsporen en bijschaven geblazen...

De talloze opzoekingen, gesprekken, telefoontjes en bezoeken zijn ondertussen niet meer te tellen.

Om dan nog te zwijgen over de speurtocht naar de toenmalige bewoners (of hun afstammelingen) en de soms grote moeite om mensen over te halen foto's van vroeger op te zoeken en ter beschikking te stellen. Sommigen bleken vlug enthousiast over die hele opzet, anderen waren wat moeilijker te overtuigen en enkelen 'interesseerde het helemaal niet'...

Maar het is uiteindelijk wel gelukt en het resultaat is een heel themanummer over dat deel van het dorp dat Wolvertem indertijd was. En over welk stuk gaat het dan precies?

Wel, daar discussieert men nog steeds volop over (en soms met héél wat vuur): voor sommigen begint *den Beneën* vanwaar de steenweg "in de diepte duikt" (*dus vanaf het Gemeenteplein*), anderen menen dat "de beneden" pas begint "beneën den berg" (*dus pas vanaf de Smisstraat of de Mottestraat*)...

En hoe "breed" is *den Beneën*? Voor sommigen gaat het puur over de Merchtemsesteenweg (*wat ooit officieel de "Benedenstraat" was*), maar anderen beschouwen dat de zijstraten (*de Mottestraat, Mangelschotsstraat en Heidestraat*) er eigenlijk ook bij moeten gerekend worden...

Hoe dan ook, in de volksmond werd er gesproken "*van den Beneën*" en dit tegenover de hoger gelegen dorpskom met de Stationsstraat en de Hoogstraat, dan sprak men "*van het dorp*" ("*van terp*").

Dit artikel is in ieder geval een mooi voorbeeld van wat tegenwoordig als "*modern erfgoed*" wordt omschreven: ook onze eigen recente leefomgeving glijdt immers iedere dag wat meer de geschiedenis in en daar zal in de toekomst ook als "*erfgoed*" naar gekeken worden.

En stel je maar eens voor dat onze grootouders of overgrootouders ons ook zo'n huis-aan-huis-overzicht van de straten uit hun jeugd hadden nagelaten...

Veel leesgenot en onze beste wensen voor een aangenaam 2025,

Eric Van Baelen,
ondervoorzitter.

INHOUD

Ledenhernieuwing 2025	3
Marie-Jeanne Thaelemans & Yvonne Olbrechts – "Den Beneën" van de jaren '60 tot nu	4
Info over de kring & sponsoring	53

Op de omslag: de Merchtemsesteenweg in de jaren '60, een opname gemaakt door 'meester' Frans Steps.

LAAT ONS VERLEDEN NIET VERLOREN GAAN !

Interesse voor erfgoed? En wil je graag wat meer weten over wat hier vroeger allemaal gebeurde en hoe er geleefd werd? Wil je graag dat ons gezamenlijk verleden via ons archief en publicaties bewaard zal blijven? Wel, dan zit je bij Berla aan het goede adres...

We denken nog aan heel wat projecten en ondertussen blijft de “gewone” machine ook draaien: er is ons archief, de permanenties, de praatcafés, ons tijdschrift, allerlei activiteiten, administratie, enz.

En dan nog al de zaken die soms wat onder de radar blijven: opzoekingen doen, op jacht gaan naar gegevens, foto's van de huidige toestanden maken, oude foto's thuisbrengen, stukken rondragen, contacten onderhouden, tentoonstellingen organiseren, ga maar door...

En dat zijn dan alleen nog maar de lopende zaken: wat is eigenlijk *jouw favoriete onderwerp* om eens onder handen te nemen? Want “erfgoed” is véél breder dan wat het op het eerste zicht lijkt... en elk nieuw interessegebied is een verrijking voor onze kennis.

Zoals vroeger al gezegd: er bestaat geen “kleine” hulp: **àlle beetjes helpen** en verbeteren de situatie!

Interesse? Contacteer ons dan even op erfgoedberla@live.com

of via ons postadres **Brusselsesteenweg 44 bus 1 – 1860 Meise**
of spreek gewoon eens iemand van **onze bestuursleden** aan.

Maar je kan ons ook al een heleboel helpen door lid te worden !

Voor 2025 blijft het lidgeld net hetzelfde als de vorige jaren: **€ 20**.

Daarmee steun je ons al een heel eind en kunnen we beter zorgen dat wat hier vroeger reilde en zeilde ook voor de toekomst bewaard én gekend zal blijven. Je krijgt er een tijdschrift voor, praatcafés, activiteiten en je zorgt dat we dat ook allemaal kunnen blijven betalen.

Maar wil je ons een **bijkomend steuntje** in de rug geven?

Wel, wordt dan **steunend lid** : dat ben je al vanaf **€ 40**, maar dat betekent voor ons heel wat extra-ademruimte om voor de kennis en het bewaren van ons verleden te kunnen zorgen.

En buiten het financiële ook een grote morele steun.

En we zetten traditioneel ieder jaar ook even die steunende leden persoonlijk in de bloemetjes in onze erelijst van gulle schenkers. In 2024 waren dat bijvoorbeeld (in alfabetische volgorde):

Paul Aerts, Urbain Ameryckx, Marcel Belgrado, Jos Bellinckx, Hans Block, Jan Bogaerts, Jan Buyens, Geert Cleymans, Herwig Cornelis, Karel De Boeck, August De Bondt, Maurits De Clerck, Liliane De Clerck - Jarta, Piet & Julia De Cuyper - Cornelissen, Lodewijk De Decker - Mertens, Daniël De Hertog, Katia Demeyer, Paul De Ridder, Stefaan De Ridder, Willem De Ridder - Luypaert, Carine De Saeger, Roland De Schutter, Freddy De Wael - De Raes, Jean-Pierre Gilson, Willy Kerremans, Marc Leemans, Marina Lefebvre, Paul Maertens, Roger Moreau, Ludo & Anna Nelen - Doggen, Kristiaan Olbrechts, Yvonne Olbrechts, Hilde Puttemans, Thierry Salens, Mariette Schampaert, Dirk Scheerlinck, Jean Stallaert, Frans Stoffelen, Marie-Jeanne Thaelemans, Johan Thielemans, J & M Van Aken - Craen, Philippe Van Asten, Hugo Van Assche, Eric Van Baelen, Frans Van Cauwenbergh - Erbstöszer, Luk & Helga Van den Brande – Van den Brande, Emiel Van den Broeck, Jean Van den Broeck, Raphael & Marie-Thérèse Van den Steen - Doms, Roeland Van der Stighelen, Paul Van Elewyck, Roger Van Keer, Karel Van Malderen, Emiel Vareman, Dirk Verbelen, Jan Verbelen, Marie-Louise Verbelen, René Verbelen, Jef Verbesselt - Bouvin, Paul V., Roger Vermeiren, Karel Vinck, Sofie Willems.

Toon dus jouw hart voor ons erfgoed en kom er in 2025 (opnieuw) bij.

Je kan het lidgeld (mocht je dat nog niet gedaan hebben) overmaken naar onze rekening

BE80-7380-4197-7477

Met in de **mededeling** jouw **e-mail-adres** (of, indien je dat niet hebt: jouw postadres).

Met al onze dank bij voorbaat !

“DEN BENEËN” VAN DE JAREN '60 TOT NU

Marie-Jeanne Thaelemans

Yvonne Olbrechts

Ik ben opgegroeid in Wolveterm en meer bepaald in “Den Beneën” of het begin van de Steenweg op Merchtem (voorheen ooit officieel de Benedenstraat) waar indertijd nog niet zoveel verkeer was als nu. Er was toen in de jaren '60 – '70 heel wat bedrijvigheid van ambachten, winkels en cafés, een straat van harde werkers en een bruisend dorpsleven. Langs de Molenbeek en de bron zou ook de eerste nederzetting van het dorp geweest zijn.

Ik probeer met dit artikel zowat de sfeer van de jaren '60 – '70 en de verschillende families die er tot nu geleefd hebben weer te geven langsheen de huidige Merchtemsesteenweg: we beginnen aan de kerk, lopen tot de Driesstraat en keren dan terug naar boven tot het oud-gemeentehuis...

nr 2

Naast de trappen van de kerk woonde Robert Van Malderen, die met Hortense Van Impe gehuwd was. Ze verkochten in hun winkel juwelen, uurwerken, staande en hangende klokken, barometers, zakhorloges, enz.

Dën Arloizjëmaaëkër, zoals ze toen de stiel noemden, dat zat een beetje in de familie. Een voorvader van Hortense, Frans Van Impe, was eveneens horlogemaker geweest.

Francis Van Malderen – foto 03.1972 (JVdB/LR¹)

Robert heeft veel horloges hersteld en trouwringen gegraveerd. Hortense stond hem steeds ter zijde en ontving de klanten.

Ze hadden vijf kinderen: Gaby, Louisa, Francis, Gisèle en Gilbert.

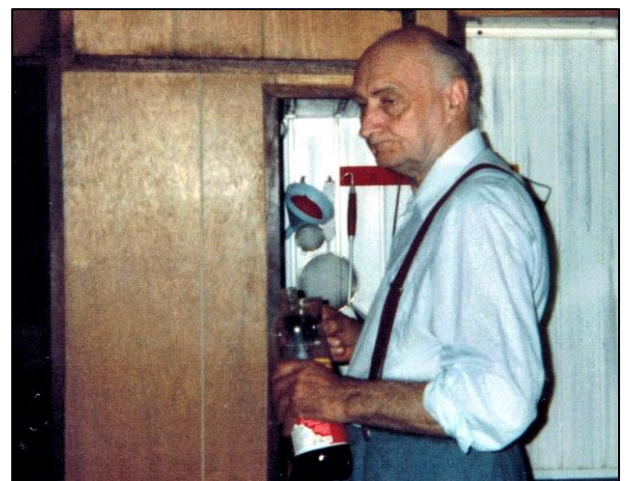
Toen Robert stierf in 2000, werd de winkel gesloten. Hortense bleef er nog enkele jaren wonen maar na haar overlijden werd de woning verkocht en omgevormd naar een meergezinswoning.

Ik herinner mij nog als kind het zalig gevoel om al die tikkende klokken en uurwerken samen te horen in harmonie. Het had iets speciaals.

En als je veel geluk had kwam het weermannetje of -vrouwje ook nog buiten en kon je de koekoek horen roepen bij een uurwisseling.

nr 4

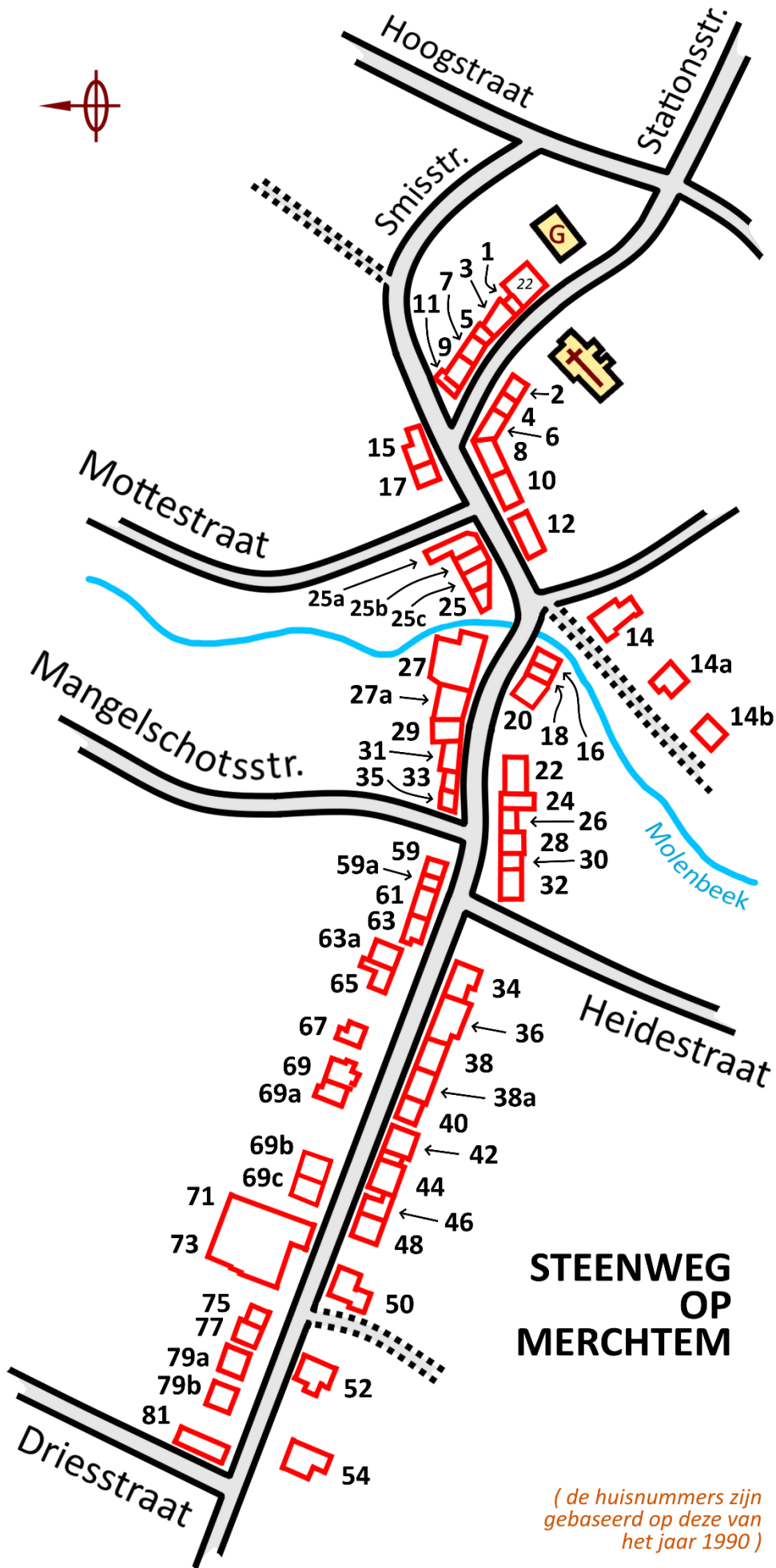
Aangrenzend aan de horlogemaker woonde Leon Wijns, die gehuwd was met Marie-Louise Junius.

Leon Wijns.

¹ De meeste foto's komen uit de familiearchieven – maar als er de vermelding “JVdB/LR” bijstaat, betekent dat de

dia's door Jef Van den Brande werden gemaakt en vervolgens door Leo Robberechts ingescand.

Oude ansichtkaarten van het begin van den Beneën.

Oude ansichtkaarten van het begin van den Beneën.

Marie-Louise had een kruidenierswinkel "de Spar".
Ik ging als kind ook graag snoep kopen bij *Mie Wis*
(haar bijnaam).

Marie-Louise Junius voor haar Spar-winkel.

Leon Wijns en Marie-Louise Junius.

Volgens mijn mama kon men bij Marie-Louise altijd
een babbel doen en eens lachen, ze had veel humor.
"de Spar" was in Wolvertem alom gekend.

Haar echtgenoot Leon was barbier. Hij zorgde ervoor
dat de mannen goed geknipt en glad geschoren
waren. Ze zijn beiden gestopt met hun zaak wegens
gezondheidsredenen.

Hun enige dochter Paula en haar echtgenoot Marcel
Van Hoof wonen er nog steeds.
Zij hebben twee dochters: Nadja en Els.

nr 6

Dit was een kledijwinkel voor dames uitgebaat door
Jeanne De Smet, de echtgenote van Ernest Osselaer.
Graag een nieuw kleedje? Mijn moeder en
grootmoeder wisten waarheen!
Ze is gestopt met de handel in 1995.

Ze had een zoon Koenraad en twee dochters: Liesbet
en Katlijn.

Koenraad is op achttienjarige leeftijd omgekomen op
kamp met de KAJ-beweging in Kasterlee. Ik herinner
mij dat dit triestig nieuws hard aankwam in het dorp.

nr 8

Hier woonde Remi Vanhie, de grootvader van de
handelszaak *Vanhie*, met zijn vrouw Maria Derthoo,
bijgenaamd *Marie de Vloinères* omdat ze uit de
Westhoek kwam.

Remi werkte bij de Nationale Buurtspoorwegen of *bij
den tram* zoals ze vroeger zeiden.

Ze hadden vijf kinderen: drie zonen Marcel, Michel en
Maurice, en twee dochters Julia en Clara.

Het was een katholiek huisgezin. Buiten Michel die
later zaakvoerder werd van de firma Vanhie, werden
Marcel en Maurice priester, Julia werd kloosterzuster
en Clara was onderwijzeres.

Eugeen Wauters.

Remi had iets verderop dan zijn woning een grote tuin van 5 are naast het *parochiehuis* (later *Het Sloefke*) waar hij als bijverdienste voor zijn kroostrijk gezin groentenplantjes kweekte en verkocht. Tuinieren was eveneens zijn hobby.

Na het overlijden van de bewoners werd het huis verkocht aan Eugeen Wauters, die in 2022 overleed. Het huis wordt nu bewoond door Monique Roussel, zijn echtgenote.

De grote tuin naast het parochiehuis werd verkaveld in twee bouwgronden en werd aan Jozef De Maeyer en Jean-Pierre Van Zeebroeck verkocht.

De vader van Eugeen, Joris (Joke) Wauters, werkte net als zijn 3 broers bij Renault.

Zoals zijn vader die na de tweede wereldoorlog keeper was bij voetbalclub Wolvertem was Eugeen ook voetballer bij die club. Nadien werd hij een zeer gewaardeerde voetbaltrainer.

nr 10

Dit huis werd bewoond door Frans Maetens en Elisabeth De Donder.

Elisabeth "Liske" De Donder.

Frans en Liske (*Lis va Pee(ës)*) hadden twee zonen: Jozef Maetens, die inmiddels overleden is, en Clement Maetens, die nog vaak tijdens de zaterdagmarkt naar Meise komt

Frans was schrijnwerker en Liske ging af en toe bij de witloofboeren het witloof helpen kuisen.

Na de dood van Liske werd het huis verkocht en afgebroken voor een nieuw gebouw waar nu de *Argentabank* is gevestigd.

nr 12

Café Bij Pèrrèn, uitgebaat door August Van der Perre, die eveneens handelaar was in kolen en bouwmaterialen.

Café Bij Pèrrèn – foto 2000 (JVdB/LR).

Zijn echtgenote was Elisabeth Van Lierde, alias Jeannette. Zij was de gastvrouw in het café. Daarnaast stond ze ook in voor de verkoop van de bouwmaterialen op de koer, de boekhouding en het huishouden.

Ze hadden eveneens koeien en Brabantse trekpaarden. Gust kweekte de Brabantse trekpaarden om te verhandelen maar ook als hobby. Zijn zonen Jef en Victor werkten mee in de zaak.

Het bedrijf groeide uit en er reden vijf vrachtwagens rond met leveringen.

Victor nam samen met zijn vrouw, Madeleine Collier, het café over in 1958.

De fanfare *De Vrije Vrienden* repeteerde er.

Er was eveneens een 'duivenlokaal'. In de week werden er *leerdrachten* (= opleidingen van jonge duiven) gehouden en 's zaterdags waren er de wedstrijden.

De verzamelde duivenmelkers op de binnenkoer van café Bij Pèrren – foto jaren 1950.

Madeleine Collier achter het café Bij Pèrren.

Het was eveneens het lokaal van de wielrenners *De Vrienden van Eddy Merckx*.

Er werd ook veel met de kaarten gespeeld. Kolen en bouwmaterialen werden toen niet meer uitgevoerd.

Victor overleed in 1996 maar Madeleine hield het café verder open tot ze stierf in 2016.

De erfgenamen hebben de hoeve verkocht.

Alles werd afgebroken en er kwamen appartementen in de plaats: *Residentie Madeleine*.

Jammer dat deze vierkanthoeve in ons dorp nooit werd beschermd...

Madeleine Collier en Victor Van der Perre
– foto 03.1972 (JVdB/LR)

nr 14

Wat tot voor kort nog het jeugdhuis 't Sloefke was, was vroeger een staminee *Bij Tiske Van Hoef* of *Tiskë Vanoeff*, uitgebaat door de eigenaars Antoon Verrijcken en Catharina Van Hoef.

In het begin was het vrij klein, maar nadien werd het verbouwd tot wat het gebouw nu was. Het was ook een duivenlokaal.

Na het duivenlokaal werd de staminee in 1954 verhuurd aan Jan Van Loo of *Plëzantë Jan* en zijn echtgenote Marie Junius.

Ze hadden twee zonen en drie meisjes: Ernest, Roger, Yvonne, Sabine en Paula.

Jan werkte bij *Bouwmaterialen Van der Perre* en Marie deed het café. Dat ging heel goed tot Jan en Marie een huis kochten wat verder op de Merchtemsesteenweg. (zie ook nr. 44)

Het café werd terug verhuurd aan een zekere familie Sarens met tien kinderen en kreeg de naam *Bij den Hollander*. Na enkele jaren verhuisden die ook.

Het gebouw werd door de parochie van Wolvertem aangekocht (na overleg met de toenmalige katholieke verenigingen, onder andere de Boerinnenbond, KAJ, VKSJ,...). Het diende eveneens als vergaderlokaal, opslagplaats, voor CM-zitdagen met Frans De Tobel en Wilfried Van Campenhout,... Ook de parochiale bibliotheek met René Snyers als bibliothecaris was er gevestigd eind jaren 60 – begin jaren 70,...

Intetintel was de naam van het jeugdhuis (opgericht in mei 1970) dat in de beginfase enkel een deel van de benedenverdieping kreeg op zaterdagavond. Boven en in de zijgebouwtjes bleven de andere activiteiten doorgaan. De leden van de jeugdbewegingen waren tevreden want ze konden vanaf dan gezellig bijeen komen en plezier maken onder elkaar. Na enige tijd was zelfs iedereen er welkom.

De inmiddels overleden Marc Vertongen en zijn zus Agnes hadden er ook een stripotheek die later verhuisde naar de bibliotheek in Meise.

Helaas, na zoveel jaren plezier beleefd te hebben is het jeugdlokaal 't *Sloefke* onlangs verkocht en is de jeugd in Wolvertem zonder lokaal.

Weldra zullen er nieuwe wooneenheden komen.

nr 14 a

Naast het voormalig parochiehuis en 't *Sloefke* woonde Gaspard De Maeyer en Danielle Van Coppenolle.

Gaspard was na zijn huwelijk kapper in Meise en nadien was hij samen met zijn echtgenote werkzaam in het zwembad van Meise.

Gaspard houdt van dieren en zorgt voor een groepje eenden langs de Molenbeek. Danielle doet haar dagelijks wandelingske met haar hond.

Verdraagzaam hebben ze het lawaai van het jeugdlokaal overleefd.

nr 14 b

Eind jaren '70 woonde naast Gaspard De Maeyer de ex-schepen Jean-Pierre Van Zeebroeck met zijn echtgenote Lena De Bleser en hun twee dochters: Nancy en Sofie.

Jean-Pierre was ambtenaar en actief bij de lokale socialistische partij. Hij werd schepen van onder andere sport in Meise.

In de volksmond werd het parkeerplein voor zijn woning dan ook het 'rode plein' genoemd.

Vóór de aanleg van het parkeerplein was er een lager gelegen weide naast de Molenbeek van de Merchtemse Steenweg tot aan het 'Bronneke'.

"De jeugd van toen": Jean-Pierre Van Zeebroeck, Jef De Boeck, Eugeen "Gène" Wauters en Jean Meys – foto begin jaren 1960.

Jean-Pierre is met zijn gezin naar zee gaan wonen en het huis vlak bij het bronnetje van Wolvertem werd verkocht aan voormalig dokter Lieven Philips die er nog steeds woont.

Lieven en Olivia Govaerts hebben één dochter: Esje.

nr 16

Naast de Molenbeek woonde Miel Van den Houte en Maria Raes.

Zij kochten het huis van Jef Van Der Stappen en Rosa Cornet of *Roozë kèis*.

Ze braken het af en bouwden er twee identieke huizen om te verhuren. De eerste huurders waren Pierre De Zutter en Louisa of *Wiske* Steylemans die vlak bij haar ouders woonde. Omdat het huis te klein werd door de familie-uitbreiding, verhuisden ze naar hun nieuwe woning in de Hoogstraat. Ze hadden drie zonen en drie dochters: Gilbert, Hugo, Herman, Viviane, Josine en Marleen.

Er kwamen nadien nieuwe huurders: Louisa Sengers en haar vader die als hoofdonderwijzer het schoolgebouw op de Hoogstraat moest verlaten wegens pensioen.

Het huis werd even omgevormd tot schoenwinkel tot ze naar het Gemeenteplein verhuisde.

Nadien kwam Jan Pelicaen er wonen met zijn echtgenote Jeannette Thomas bijgenaamd *Zjanet va Jas*.

Jan, alias *de Wuttën van Mus Pëtrol*, was ploegbaas bij de brouwerij 'De Keersmaecker' en was lid van de fanfare Sint-Cecilia. Hij was heel creatief in de kostumering van de muzikanten.

Op Vastenavond trokken ze door het dorp met open regenschermen versierd met verlichte ballonnetjes.

Zijn zoon Eduard alias *Rupskën* was een getalenteerde kunstwielrenner. Tijdens sportavonden in de omliggende gemeenten werd hij als acht- / negenjarige overal gevraagd om demonstraties 'fietsen op rollen' te geven waarbij hij acrobatische toeren uithaalde. Eduard was ook een goede voetballer bij voetbalclub Wolvertem.

Nadat Florence Schampaert het niet meer zag zitten om het café *De Snep* op de Hoogstraat te runnen kwam de familie hier wonen.

Haar echtgenoot was Pieter Jan Cloots of *Pieë de kasaër* genoemd omdat hij kasseilegger was.

Florence deed het huishouden. Florence is in den beneën gestorven en Pie heeft er nadien nog een tweetal jaren gewoond.

Ze hadden drie zonen: Marcel, Etienne en Yves. Etienne is ook kunstschilder geworden.

nr 18

Georges Tavernier kwam er eind 1958 wonen met zijn echtgenote en vier kinderen: Jeannine, Jacqueline, Gilbert en Luc.

Ze noemden Georges ook *de vloinëreir*.

Georges was een goede tuba-speler bij de fanfare *De Vrije Vrienden* en Luc speelde er bugel (van 1964 tot 1983). Wij konden tot bij ons thuis vaak gratis genieten van de geblazen tonen als zij oefenden.

Georges en zijn vrouw overleden er eveneens.

Nadien werden beide huizen al meermaals verkocht.

nr 20

Hier woonden Frans Steylemans en Johanna Puttemans, *Wainkë* genoemd.

Wainkë was afkomstig van een familie van steenbakkers. Ze hadden 3 kinderen: Georges, Louise (*Wiske*) en Christiane.

Louise, Georges en Christiane Steylemans.

Frans Steylemans.

Johanna Puttemans.

Frans haalde met zijn vrachtwagen tegen betaling afval op en voerde het naar de stortplaats van de gemeente. Nadien haalde hij ook melk op bij de boeren om het naar een verdeelpunt te brengen en nog later reed hij met bloemen en bloemisten naar de vroegmarkt.

Overdag bewerkte Frans het land.

Wainkë deed het huishouden en verzorgde de inwonende ouders van Frans die vroeger conciërge waren op het kasteel van Imde.

Huis familie Steylemans – Puttemans.

Na hun overlijden werd het huis verkocht aan Henri Sammels en Yvonne Terrijn om er voor hun handelszaak Sammels een parking met loods van te maken.

nr 22

Bij Pieë Laëvërs, zo noemde men de staminee van Jef Van Nieuwenhoven die na de dood van zijn ouders Pieter Van Nieuwenhoven en Joanna Van Campenhout de zaak overnam.

Maar Jef zijn vrouw verhuisde liever naar Brussegem omdat ze daar een grotere boerderij hadden.

Zijn zus Maria nam dan de zaak over in 1959 samen met haar man Jef Van Hoeymissen.

Jef zong in het zangkoor van de kerk. Na de mis kwamen ze *Bij Pieë Laëvërs* verder zingen en plezier maken.

Jef en Maria hadden vier kinderen: Jeanne, Elza, Lea en Raymond. Lea bleef inwonen omdat anders na het overlijden van haar vader, haar moeder alleen zou achterblijven.

Lea Van Hoeymissen.

Lea was dus de nieuwe gastvrouw van het café. Ze huwde met Jozef Mesaus. Ze hadden één dochter: Chantal.

Lea Van Hoeymissen en echtgenoot Jozef Mesaus met dochter Chantal.

Chantal was even oud als ik en wij zaten samen op school bij de nonnekes in de Oppemstraat.

Mijn overgrootvader Mandus Van den Troost kwam ons samen van de school halen. Ik heb daar nog goede herinneringen aan.

Op haar beurt vertrok Lea met haar gezin naar haar nieuwbouw op de Driesstraat en de jongste zoon Raymond nam met zijn vrouw Elisabeth Gabriëls, *Lisa* genoemd, het café over. Raymond blies ook op de cornet (piston) bij de fanfare *De Vrije Vrienden*. Ze hadden twee kinderen: Nadine en Hedwig.

Met de kermis was het in de schuur naast het café een verzamelplaats van fietsen.

Het was een volkscafé met een spaarkas en met de volgende cafésporten: vogelpik, bakschieten en kaarten.

Met het geld van de spaarkas werd er éénmaal per jaar geteerd en stonden er vaak mosselen op tafel.

Zij waren de laatste uitbaters van de staminee want nadien werd het afgebroken en bouwden ze er een bel-etage op.

Ook Henri Sammels kocht er een stuk grond van om zijn parking uit te breiden.

In de bel-etage kwam nadien Gerda Van den Brande wonen, die het op haar beurt aan een Turkse familie doorverkocht.

*Pieter Van Nieuwenhoven (Pieë Laëvërs, met zijn schort als smid),
hun oude buurman Karel Steylemans en Pië's zoon Jef Van Nieuwenhoven.*

*Het café van
Pieë Laëvërs,
hier nu
uitgebaat
door zijn
dochter
Marie, die
getrouwd
was met
Jef Van
Hoeymissen.*

Rechtstaand vlnr: Celestine "Stine" Van den Broeck, Amandus "Mandus" Van den Troost, Jozef "Jef" Olbrechts, Josephina Van den Troost (de zus van Amandus) – zittend vlnr: het echtpaar Casier met kind, Louise "Wis" Van der Beken, Emiel "Miel" De Mars met de kinderen Louis en René, Joanna "Jeanne" Van den Troost met Yvonne Olbrechts op haar schoot – foto circa 1930.

nr 24

Hier woonden mijn grootouders Jozef Olbrechts en Joanna Van den Troost.

Jef was vloerder vandaar zijn bijnaam *Zjèf karleur*. Joanna, of *Jeanne van Stinne* genoemd, deed het huishouden en verzorgde haar ouders Mandus Van den Troost en Celestine Van den Broeck genoemd *Stinne*.

Ze zorgde eveneens voor haar peter Jan 'Zjang' Van den Broeck en zijn echtgenote die verderop op de Steenweg woonden.

Jef was fan van het wielrennen en in die tijd trokken ze met enkele mannen, waaronder Jean Van den Broeck, naar de ronde van Frankrijk om er te supporteren voor Eddy Merckx.

Ze waren ook lid van de fanfare Sint Cecilia en namen deel aan elk teerfeest en uitstap.

Na het overlijden van Jef in 1978 is Jeanne bij haar enige dochter Yvonne Olbrechts (die eraast woonde) gaan inwonen.

Nadien kwam Marielle Steenmans er wonen met Jean April. Na enkele jaren verhuisden ze naar hun eigen huis in de Karel Baudewijnslaan.

Nog enkele jaren later kwam kleindochter Marie-Jeanne Thaelemans, ikzelf dus, er wonen met mijn echtgenoot Joan Arnoeyts en onze dochttertjes Sara en Elke.

De kinderen vonden het daar heel plezierig met de schaapjes in de weide. Daar was achteraan een poort naar de Heidestraat waar ze met hun vriend(inn)en gingen spelen. De geschiedenis herhaalde zich want ook ik heb daar mijn jeugd grotendeels doorgebracht. Hier konden wij nog op straat spelen wat op de steeds drukkere steenweg niet meer mogelijk was.

Na onze verhuis naar Meise werd het huis verkocht aan een jong koppel uit Jette die even later het huis doorverkochten aan familieleden.

Bruno Novalet en zijn echtgenote Beatrix wonen er nu al meer dan 25 jaar.

Het huis van Amandus of Mandus Van den Troost werd na de dood van *Stinne* afgebroken en kleindochter Yvonne Olbrechts bouwde er met Petrus Thaelemans een nieuw huis waar Mandus apart mee kon inwonen. Het echtpaar had één dochter: ondergetekende Marie-Jeanne Thaelemans.

Yvonne Olbrechts bij de bloemenserres.

Yvonne was schadebeheerder in een verzekeringsmaatschappij en Petrus of *Pit* genoemd, was bloemist. Hij kweekte vooral chrysanten, meiklokjes, irissen, tulpen en op het veld iets verderop witloof, gladiolen en pioenen.

Yvonne hielp hem in de vakanties en stond vroeg op om mee te helpen inladen als ze naar de markt of veiling gingen.

Pit was in zijn jonge jaren voetballer bij K.F.C. Meise en ging graag naar de voetbal kijken. Hij overleed in 1977.

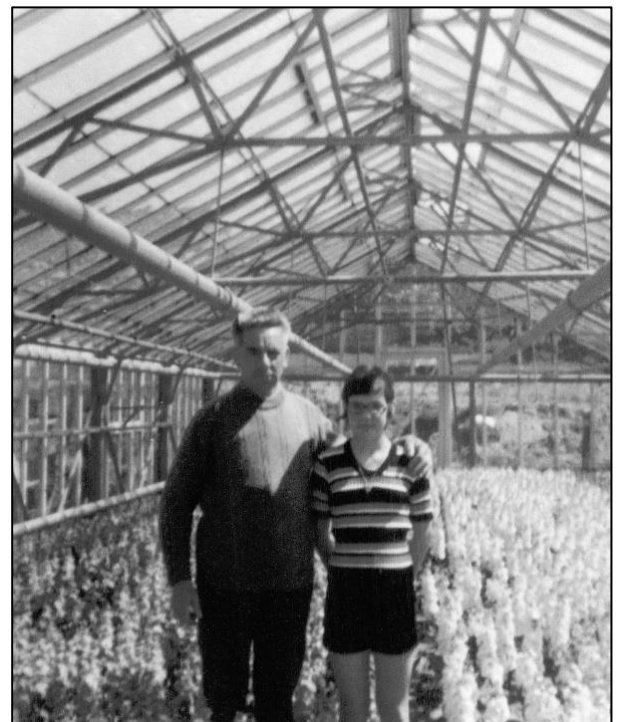
Nadien kwam de moeder van Yvonne, Jeanne, tot ze 101 jaar werd, bij haar inwonen.

Petrus Thaelemans bij het planten van meiklokjes.

Petrus Thaelemans bij het op stok binden van de chrysanten

Petrus en Marie-Jeanne Thaelemans.

Yvonne had tal van activiteiten na haar pensioen in het verenigingsleven, onder andere bij Okra, KVLV, Ziekenzorg, enz. waar ze ondanks willen of niet mee in het bestuur zat.

Ze was ook lid van de ouderenadviesraad en de milieuraad.

Toen ze 90 jaar was verkocht ze haar woning en trok ze naar een appartement in de Smisstraat, waar ze nog steeds woont.

Dit huis werd bewoond door Odile De Pauw die er een sigarettenwinkel had. Haar man Johannes, genoemd *Wannes*, Van Zeebroeck is vroeg gestorven. Zij hadden twee kinderen: Elza en Louis.

Na de trouw van Louis met Anna Verschuere, genoemd *Annie*, kocht Louis het huis in.

Odile bleef er wonen tot ze overleed.

Louis en Annie hadden één zoon: Rudy (later één van de grote bezielers van de vrije radio Marina).

Rudy Van Zeebroeck – communiefoto 1970.

Annie werkte in het sigarettenfabriek van St. Michel. Louis werkte in het abattoir te Anderlecht.

Na een herstructurering op het werk begon Louis samen met Annie een melkronde die hij overnam van *Zjorsj de melkboer* of Georges Govaerts uit de Mottestraat.

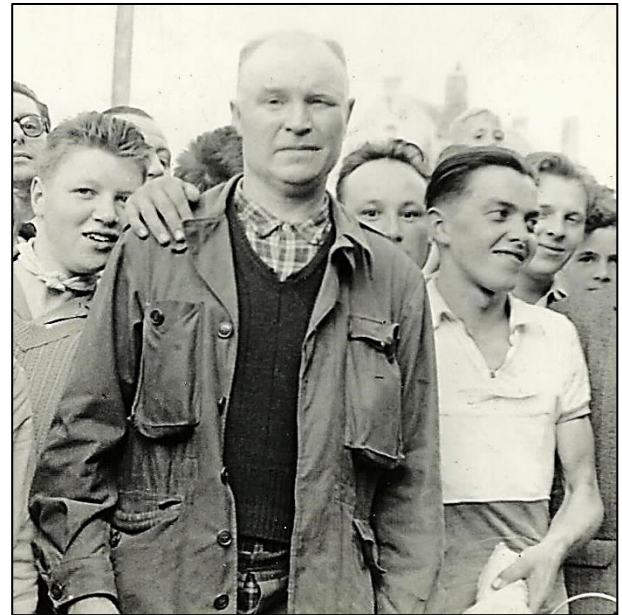
Louis is plots gestorven na een hartinfarct in 1985. Nadien heeft Annie de melkronde nog alleen gedaan maar dit was te zwaar voor haar. Ze heeft de ronde toen noodgedwongen overgelaten.

Nadien heeft Annie ook haar vader, die was komen inwonen, verzorgd en hielp ze af en toe mee in het toenmalig restaurant *Wolvenheem*.

Na haar dood werd de woning door haar zoon verhuurd en wordt nu door Marleen De Wit bewoond.

Eerst woonde hier Jan Van den Troost, *Zjang van Rikskës* genoemd, met zijn gezin.

Emiel Van Cauter, de beroepswielrenner, kwam vaak langs bij Jan Van den Troost voor het onderhoud van zijn koersfiets.

Jan Van den Troost en Emiel Van Cauter.

Jan Van den Troost (1906-1962) en zijn echtgenote Charlotte overleden op jonge leeftijd. Vader Jan overleed laatst aan een ernstige arbeidsziekte veroorzaakt door het zandstralen (hij was "sableur" bij de *Emallerie Belge* in Molenbeek).

Jan Van den Troost in zijn sableurspak.

Er waren acht kinderen: Marie-Josée, Firmin, Alfons, Lucien, Jacqueline, Emiel, Edmond en Linda.
De jongste kinderen moesten hierdoor geplaatst worden in een weeshuis.

Het echtpaar Georges Leemans, *'t Witteke* of *de Wuttë va Maës* genoemd, en Leontine Troch, *Tineke* genoemd, kochten dit huis van Jan Van den Troost.

*Georges Leemans en Leontine Troch
– huwelijksfoto.*

Ze hadden 6 jongens: René, Frans, Marcel (*den Bros* genoemd), Gilbert, Patrick en Chris en 2 meisjes: Marie-Jeanne en Myriam.

Chris, Patrick en Gilbert Leemans.

William De Buyser, Marcel en Frans Leemans.

*Marie-Jeanne en Myriam Leemans, Carola Janssens
(van café Sportman) en Marie-Jeanne Thaelemans.*

Georges was metser bij Van Humbeeck, *de pataikës* genoemd. Hij hielp ook mee het huis van *Respes* rechtover hun woning metsen. Tineke verzorgde haar groot huishouden en hun zoon René met een beperking. Georges heeft ook nog voetbal gespeeld bij F.C. Meise. Ook de zonen (behalve René) hebben allemaal voetbal bij Wolvertem gespeeld.

Op een avond kwam Georges thuis en zei dat hij het café *bij Rabias* had gehoord. De kinderen en Tineke verhuisden dan naar de woning met café *Bij Rabias*. Enkel Marcel bleef in de ouderlijke woning wonen.

Het café leefde!

Er was in de zaal op donderdag een liggende wip en op vrijdag werd er gekaart en Tineke zorgde voor de spaghetti. Op zondagvoormiddag was het bakschieten en in de namiddag liep de zaal vol voor een t-dansant.

Het was dé place-to-be voor de plaatselijke jeugd.

Ook Jo Vally gaf er zijn eerste optreden met een kermis en repeteerde in de zaal. Ook zoon Chris zong er nog covers van Elvis Presley met groot applaus van het publiek.

Leontine Troch, Georges, René en Myriam Leemans achter de toog van café Bij Rabias.

Na het overlijden van Georges stopte Tineke met het café en keerde terug naar hun woning.

Na haar dood in 2011 werd het huis verkocht aan een Marokkaanse familie die er nu woont.

nr 32

Albert Steenmans, *Bèirë* genoemd, en Maria Van den Troost of *Marja va Rikskës* woonden op de hoek van de Merchtemsesteenweg en de Heidestraat. Het was de ouderlijk woning van Maria.

Albert, een handige kerel, werkte bij de gasmaatschappij en transformeerde de woning naar de behoeften van het gezin. Maria deed het huishouden en was haarkapster.

Zij hadden drie kinderen: Georges, Marcel en Maryelle.

Marja Van den Troost en Georges Steenmans.

Achteraan: Albert Steenmans – Marcel - Van den Troost Maria // vooraan: Georges en Maryelle.

Marcel was ook actief bij *DJ Karioka* samen met Leo Robberechts.

Met Maryelle ging ik 's middags vaak terug naar school in de Oppemstraat nadat wij thuis hadden gegeten.

Albert Steenmans en Maria Van den Troost.

*Maria Van den Troost en Albert Steenmans
– Opaalkust – foto 13.06.1982.*

Georges vertelde dat er met de kermis in den Beneën een kermiswagen voor hun woning stond en die man van de wagen speelde 's avonds banjo. Georges was hierdoor zo gefascineerd dat hij met zijn communie ook een banjo kreeg, deels betaald door zijn ouders en de kermisman.

*Georges Steenmans,
12 jaar oud.*

Maria was ook een fervent breidster voor de missies van de katholieke kerk in Afrika en Albert zat in het bestuur van de kerkraad. Na het overlijden van Albert ruilde Maria de woning in voor een appartement.

De woning werd verkocht en afgebroken. Sindsdien kwamen er verschillende bewoners in de nieuwbouw.

Jean Van den Broeck

Julia De Clerck

Ze hadden 6 kinderen: twee zonen: Frans en Emiel, en vier dochters: Josée, Hélène, Marie-Jeanne en Anita. Jean richtte er een internationaal transportbedrijf op. Hij had 20 grote vrachtagens met chauffeurs waaronder zijn eigen zoon Emiel. Het onderhoud van de wagens werd gedaan door zoon Frans Van den Broeck en Eddy Cooremans (zijn schoonzoon). Zijn dochters, Josée deed de administratie en personeel en Hélène de boekhouding. Het was een bloeiend familiebedrijf.

*Eén van hun parkings van de vrachtwagens
in de Mangelschotsstraat bij het kapelletje.*

*Wekelijks werden op zaterdag de camions door het hele gezin samen gewassen
– foto 11.12.1971 (JVdB/LR).*

*Zittend: Jean Van den Broeck en Julia De Clerck;
staand vlnr: Anita, Emiel, Marie-Jeanne, Hélène, Marie Josée en Frans Van den Broeck.*

Boven en onder: oude ansichtkaarten met uiterst links het huis nr. 34, later van de familie Van den Broeck.

Jean hield ook van sport. In de jaren '40 - '43 was hij wielrenner bij de nieuwelingen. In 1941 was hij 4de in Opwijk.

Hij was ook lid van de *Staaende Wippen* in Sint-Brixius-Rode. In 1968 werd hij *Keizer van de Staaende Wippen*. Jaarlijks ging hij naar de ronde van Frankrijk bij de *Col du Tourmalet* en nam nog andere fans mee.

Jean overleed in 1975. Zijn echtgenote Julia eveneens een harde werker, zette de zaak verder.

In 1979 nam zoon Frans de zaak over en begon er *Garage Van den Broeck* met verkoop en herstel van auto's.

Frans was gehuwd met Christiane De Roy, ze hebben twee zonen: Sven en Steve.

De zaak draaide goed maar helaas wegens gezondheidsproblemen diende Frans te stoppen.

In 2000 nam zijn zoon Steve Van den Broeck, gehuwd met Christel Foriers, de *Garage Van den Broeck* over. Steve heeft twee zonen: Louka en Matis.

Het gebouw werd dan verkocht aan Carlos Raspé en Hélène Van den Broeck (van nr. 34), die het verbouwden tot restaurant *Wolvenheem*.

Ze hebben een zoon: Gert. Hun dochter Marleen is helaas op veel te vroege leeftijd overleden.

Het restaurant was van heinde en verre bekend om het lekker eten van (sterren-)kok Carlos. Na een aantal jaren werd het restaurant verkocht.

De nieuwe bewoners waren Munglioli Giovani en Verreckt Renée.

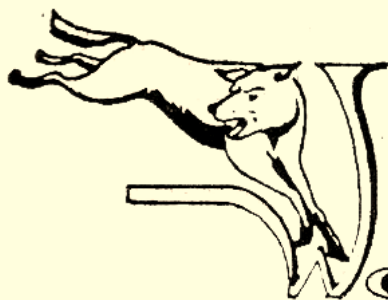
Ze hebben het restaurant *Wolvenheem* nooit open gehouden omdat ze het restaurant *Bocca d'Oro* in de Rollebeekstraat in Brussel hadden.

Ze hebben Wolvertem inmiddels verlaten en het gebouw verkocht.

Het wordt nu bewoond door mensen herkomstig uit Roemenië.

Een thuis buiten, vol gezelligheid en goede smaak
met een ruime gastronomische keuze
spijzen en dranken in

RESTAURANT

OLVENHEEM

Merchtemse steenweg 36 1870 WOLVERTEM-MEISE

RECEPTES - FEESTEN EN ZAKENDINERS

Suitingsdag : dinsdagavond en woensdag

Reservaties op nr. 02/269.05.82

Carlos en Hélène RASPE-VAN DEN BROECK

nr 38

Jean-Baptist Puttemans en Ludovica Bogaerts hadden een staminee, een beenhouwerij en een slachterij *Bij Puttemans*.

De staminee was groter dan de beenhouwerij. Jean-Baptist deed jaarlijks mee aan *De Vetten Os*, een wedstrijd uit het Brusselse voor beenhouwers, waarbij prijsbeesten werden verkozen en verkocht. Dit werd georganiseerd op de enige vakantiedag voor de beenhouwerijen: op *Goede Vrijdag*, want dan aten de mensen vis...

Boven de slachterij hadden ze ook nog een feestzaal, waar Louise banketten verzorgde. Mensen en verenigingen vanuit het Brusselse kwamen hier naartoe om hun buikje rond te eten. Ze kregen drie kinderen: Marie (die overleed op 30 jarige leeftijd), Jeannette en Laurent.

Laurent huwde met Yvonne Cochez en nam de beenhouwerij over. De beenhouwerij werd uitgebreid, maar de staminee werd gesloten. Ze hadden één dochter: Marie-Jeanne.

Aangezien dat er een slachterij aanwezig was kocht Laurent een volledig dier en slachtte het onder toezicht van dr. J. Van den Eynde, die veearts en volksvertegenwoordiger was.

Laurent maakte zelf zijn paté, kalfskop en kookte de hesp. Hij stopte in 1967, maar bleef in het gebouw wonen boven de vroegere slachterij. Hij overleed in 2003.

Frans en Hedwig De Valck Namen de beenhouwerij over. Na een paar jaar nam Hedwig de beenhouwerij van Georges Van Der Veken over in Meise.

Frans De Valck en zijn echtgenote Jeannine Stuyck namen de beenhouwerij dan over met een contract van 9 jaar. Het jonge koppel wist wel de handen uit de mouwen te steken.

Ze hadden twee kinderen: Filip en Lena.

Het slachten van beesten was niet meer mogelijk want de slachtvloer had een andere bestemming gekregen en ook de wettelijke bepalingen waren veranderd. Frans renoveerde de winkel.

Als zoon van een boer kende hij goed de kwaliteit van vlees. Hij had niet graag dat men naar een "malse biefsteak" vroeg want zijn vlees was altijd van eerste kwaliteit.

Er werd ook aan huis besteld. Jeannine stond ook in de winkel. In 1977 was het contract ten einde en verhuisde Frans naar het Gemeenteplein en nam de beenhouwerij van Jef Gillisjans, of *Zjèf van de Mèt*, over.

Paul Cleymans en Godelieve Van Caesbroeck volgden Frans De Valck op in 1977.

Ze hadden twee zonen: Koen en Geert.

Paul zijn specialiteit was fijne charcuterie maken: onder andere paté, kop, enz. en koude schotels. Met Kerstmis en nieuwjaar maakte hij ook menu's schotels op aanvraag. Zijne lasagne was ook heel lekker.

Paul stopte de beenhouwerij in 2005. De beenhouwerij werd dan verbouwd tot appartementen.

nr 40

Het postkantoor van Wolvertem verhuisde naar de Oppemstraat en Jeanne Puttemans, *Jeannette* genoemd, opende er het restaurant *Puttemans*.

Hotel-restaurant Puttemans.

Jeanette Puttemans.

Het gebouw was ook voorzien van aangepaste toeristenkamers. Met de wereldtentoonstelling 1958 had ze veel reizigers.

Onder haar personeel had ze ook jongeren die ze graag opleidde en ze was ook graag geliefd bij hen want ze leerden bij Jeannette veel praktische zaken zoals rundstong pellen, kreeft koken en klaar maken, enz. Het restaurant rendeerde goed.

Na haar overlijden werd het restaurant door de erfgenamen omgebouwd tot een gebouw met appartementen en sinds enkele maanden is er een kapperszaak: Hairstyling Xie.

nr 42 a

Linda Crick kocht in 1980 de *staminee van Plettinck* die toen al was omgevormd naar een showroom voor fietsen. Linda kocht dus eigenlijk de fietsenwinkel en verbouwde het tot woning.

Het huis is omgetoverd tot een kleurrijke gevel en is mooi bebloemd.

Linda heeft een dochter Natalie.

Tot aan haar pensioen was ze bediende.

Ze houdt van zwemmen en in hare vrije tijd doet ze eveneens Aqua-gym.

nr 42 b

Het huis is bewoond door Paul Plettinck en zijn echtgenote Monique Van den Abbeele.

De grootvader van Paul, P.J. Plettinck of *den Boi* was fabrikant van fietsen en was een gewetensvolle handelaar.

De vader van Paul, Alfons Plettinck (*Fons van Boikën*) en Martha De Hauwer hadden een staminee en fietsenwinkel waar Fons fietsen verkocht en herstelde. Hij was een goede fietsenmaker.

Zijn vrouw Martha stond voor de bediening in het café en verzorgde verder het huishouden.

Ze hadden een zoon Paul en een dochter José.

Na het overlijden van de ouders werd het gebouw aan Linda Crick verkocht, zoals hierboven vermeld.

De vroegere fietswerkplaats werd door Paul en Monique verbouwd tot hun woning.

Paul Plettinck en Monique hebben twee lieve dochters: Patricia en Brigitte.

Paul was vroeger ook nog een goede wielrenner bij de junioren en een tijdje bij de liefhebbers.

Nadien was Paul aangesloten bij de wielervederatie in Wallonië waar hij mee koerste met de veteranen en nog prijzen kon binnen halen.

Monique werkte in een naaiatelier. Nu genieten ze van het verdere leven met hun hond.

Jan Van Loo en Marie Junius, familiefoto bij hun 50 jaar huwelijk voor hun huis nr. 44.

nr 44

Na jarenlang café te hebben uitgebaat, kocht Jan Van Loo of *Plézantë Jan* en Marie Junius in 1952 het huis van Louis (*Wieter*) Van den Troost.

Marie Junius en Jan Van Loo.

Jan was chauffeur bij *Bouwmateriaalbedrijf Van der Perren*. Marie was huishoudster. Ze hadden vijf kinderen: Yvonne, Ernest, Sabine, Paula en Roger.

Sabine en Paula Van Loo.

Marie ging regelmatig naar de gepensioneerdenbond KBG, nu OKRA.

Jan verzorgde de tuin en genoot van een pintje.

Heel uitzonderlijk werd één van zijn dochters, Paula, verliefd op een jongen uit dezelfde straat, Georges Steenmans, en ze huwden op 1 juli 1965.

Na het overlijden van de ouders werd het huis verkocht en afgebroken.

Nu is het een appartementsgebouw.

nr 46

Hier woonden Fernand De Keersmaecker of *Fernant Faktuiër* met echtgenote Celine Spinael.

Ze hadden twee meisjes: Emilienne en Clementine.

Fernand De Keersmaecker en Céline Spinael – huwelijksfoto 1939.

Emilienne en Clementina De Keersmaecker – foto 12.07.1966 in de huiskamer.

Fernand was een vriendelijke postbode die in Wolvertem huis-aan-huis bediende. Fernand verzorgde ook de tuin, ging in het bos hout kappen en was een wandelliefhebber.

Celine was huishoudster maar hield ook van breien, haken en naaien, zo maakte zij al de kleedjes zelf voor de kinderen.

Céline Spinael in haar caravan in Bredene.

Na het overlijden van de ouders werd het huis in 2002 verkocht aan Carpentier Fabian en Fontaine Frédéric, maar die verhuisden na enkele jaren. Sindsdien is het huis al tweemaal verkocht.

nr 48

Hier was de winkel van de schoenmaker Edouard De Greef. Na enkele jaren stopte Edouard zijn winkel en ging werken.

Zijn echtgenote Henriette Goeman was kleuterleidster in de school *De Zusters van Maria* in de Oppemstraat te Wolvertem. Ik heb nog bij haar in haar klas gezeten als kleuter.

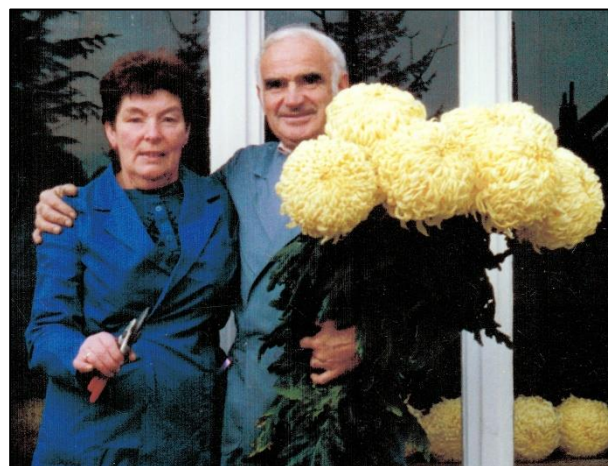
Ze hadden twee meisjes: Rina en Miranda.

Na het overlijden van de ouders verkochten ze het huis aan nieuwe inwoners die we niet kennen.

nr 50

Rechtover het tuincenter Van Hie had men de bloemisterij van Jean Van Hove, die gehuwd was met Lea Van de Moortel, bijgenaamd *Jean en Lea van Tékskën*.

Uit hun huwelijk ontsproten drie zonen: Leo, Joan en Carlos.

Lea Van de Moortel en Jean Van Hove.

Voordat Lea met Jean huwde hielp ze bij haar ouders die eveneens bloemen kweekten.

Verder zorgde ze als naaste buurmeisje gedurende 10 jaar voor Lucie Van Doren, een bejaarde vrouw.

Na het overlijden van Lucie heeft Lea voor al wat ze gedaan had voor Lucie, het huis met 66 aren grond geërfd.

In 1958 huwde Lea met Jean en hebben ze het oude huis afgebroken en er een nieuw gebouwd en het jonge koppel kon starten met een bloemisterij.

Jean was geen boer meer maar een bloemist.

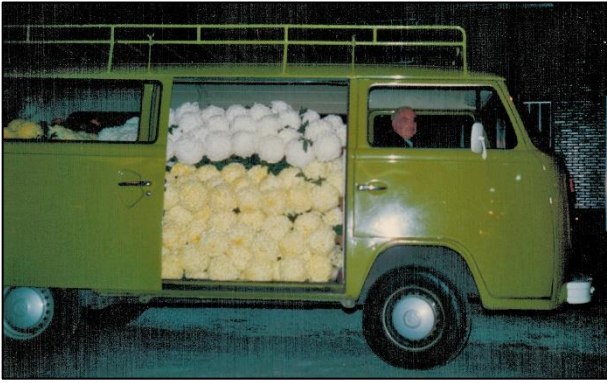
Serres werden geplaatst en bloemplantjes werden geplant, de bloemisterij was gestart.

Er was ook een buurman die hen kwam helpen want er was veel werk.

De bloempjes, groeiden, bloeiden en werden opgemaakt om te verkopen op de *vroegmarkt* van Brussel.

Zo reed Jean met zijn camionette volgeladen met bloemen 's morgensvroeg naar de *vroegmarkt* in Brussel.

Jean overleed in 2021.
Lea woont nog altijd in het huis. Op het land staan nu geiten.

nr 52

Leon Van de Moortel was afkomstig van het Onze-Lieve-Vrouwhof en Maria Stallaert van het pachthof "Het Eikskén" (vandaar *Marie van Tèksken*), allebei van Meuzegem.

Ze hadden twee zonen: Raphaël en Hubert, en een dochter Lea.

Leon kweekte bloemen, Marieke was huishoudster en hielp ook in de bloemen.
Leon nam ook deel aan de politiek en was gemeenteraadslid van 1947 tot 1964 voor de CVP.

Na het overlijden van de ouders werd het hoge lichtblauwe neoclassicistisch burgerhuis verkocht aan Jan Van Biesen, een chemicus. Hij was jarenlang een medevennoot in een bedrijf dat aroma's en parfums creëerde en produceerde.

nr 54

Hier woonde Frans Wijns, *Snieëpissër* alias *Soeëke va Katookës* genoemd, gehuwd met Katrien Moerenhout.

Ze hadden een zoon Marcel en een dochter Mariette.

Hij was tuinbouwer en schrijnwerker. Hij maakte kweekbakken voor groenteplantjes en herstelde bakserres, en kweekte ook bloemen.
Hij had graag burens rond hem want hij hield van grappen maken.
Zo ging hij prat op zijn bijnaam *de snieëpissër*.

Na zijn dood verkochten de erfgenamen het huis aan de familie Thuër.
Dit echtpaar had drie kinderen: Frédéric, Olivier en Eveline.

Na een ernstig auto-ongeval in Machelen, waarbij de vader overleed en Eveline ernstig gekwetst raakte is Caroline, de echtgenote, nog met de kinderen in het huis blijven wonen.

Na haar overlijden werd het huis verkocht. Tot op heden onbewoond.

En dan, via de andere kant van de straat...

nr 81

Het huis nr. 81 op de hoek van de Merchtemsesteenweg en de Driesstraat, gezien vanuit de richting van Merchtem – foto 2007.

Jan Van den Broeck (*Zjang Brèzet*) en zijn echtgenote Elisabeth De Rauw hadden geen kinderen.
Met ouder te worden, hebben ze het huis met aanpalende grond overgedragen aan de dochter van zijn broer en haar zuster: Suzanne Van den Broeck en August (of *Gust*) De Buyser.
Gust en Suzanne hadden drie zonen: Marcel, William en Paul.

Het huis nr. 81 met rechts daarvan de aangesloten bijgebouwen.

Links het huis nr. 81, dan een nog braakliggend perceel (nr. 79b), dan het huis nr. 79a (het woonhuis met aanpalend de beenhouwerij).

Het beroep van Gust was elektricien. Hij werkte bij zijn broer te Asse. Na de dagelijkse dagtaak kweekte hij nog bloemen in de serres.

Suzanne werkte in het restaurant bij Jeannette Puttemans tot het verkocht werd.

Vervolgens bij de Registratie waar ze tot haar pensionering 's avonds de burelen schoonmaakte. Verder hielp ze ook mee in de bloemen met Gust en verzorgde het huishouden.

Gust ging ook graag naar de voetbal en wandelde graag met Suzanne.

Gust overleed in 2015. Suzanne bleef verder in de woning wonen en overleed in 2019.

Het huis met aanpalende grond is deels overgenomen door Joachim De Buyser (de zoon van Paul).

nr 79 b

Bij de verdeling van het ouderlijk huis en grond van zijn ouders, Suzanne Van den Broeck en Gust De Buyser, heeft William De Buyser een stuk bouwgrond overgenomen.

William De Buyser met bromfiets.

Er werd een nieuw huis op gebouwd met twee verdiepingen: zo hebben de twee zonen van William, Dimitri en Christof, elk hun appartement.

nr 79 a

Hier was de beenhouwerij van Jacques Rolus. Jacques was getrouwd met Madeleine Van den Broeck.

Samen hadden ze een zoon Herman die helaas is overleden en een dochter Ingrid die in mijn klas zat en ik kwam er wel eens in de winkel.

Ik herinner mij Jacques als een enthousiast iemand en een grappenmaker.

Rechts: het woonhuis en daarnaast de winkel van de beenhouwerij Rolus (met gesloten luiken) – links achter: nr. 81, tussen beide ligt dan nog het perceel waarop nr. 79b zou worden gebouwd.

Beenhouwerij Rolus was goed gekend en zeker ook om de lekkere pensen die hij maakte. Hij maakte ook de charcuterie en er was bestelling aan huis.

Madeleine deed de winkel en verzorgde het huishouden, Jacques deed de bestellingen aan huis.

Jacques Rolus, aan zijn beenhouwerij
– foto 06.1972 (JVdB/LR).

Ze waren ook lid van de fanfare te Westrode: Jacques was er muzikant hij speelde er trompet. Niettegenstaande dat Jacques in Wolvertem woonde leefde hij nog altijd mee met Westrode. Jacques overleed in 2006.

Madeleine hield zich in haar vrije tijd bezig met naaiwerk, bezoeken aan de familie en werkte graag in de tuin.

Na haar overlijden kocht de supermarkt *Aldi* haar huis om verder uit te breiden.

nr 77

Hier woonden René De Mars en Julia Meysman met hun vijf kinderen: Luc, Pierre, Lea, Paula en Veerle.

Links het huis nr. 77 (De Mars) en rechts het huis nr. 75 (Van Campenhout – Van den Brande).

René startte zijn werkzaamheden bij de *Brouwerij De Keersmaecker* in Wolvertem maar na enige maanden stapte hij tot aan zijn pensionering over naar *De Lijn*, toen nog de *Nationale Maatschappij voor Buurtspoorwegen* te Grimbergen.

In zijne vrije tijd hielp hij zijn buurman bloemist Jean Van Hove.

Zijn echtgenote Julia werkte bij Louisa Leemans als huishoudster, zij werd er tot op het einde van haar leven aanzien als een kind des huizes.

Na het overlijden van zijn echtgenote bleef René in de woning wonen. Maar op latere leeftijd besloot hij om naar het rusthuis te gaan en verkocht het huis.

De nieuwe inwoner heeft er enkele jaren gewoond maar wegens uitbreiding van de supermarkt *Aldi* werd het huis aan de supermarkt verkocht.

nr 75

Jan Van Campenhout en Elza Van den Brande woonden hier met hun vier kinderen: Lutgarde, Hildegard, Griet en Erik. Hildegard (*Hilde*) zat in mijn klas.

Vlnr: Elza Van den Brande, Rene De Mars (nr. 77) en Jan Van Campenhout.

Jan werkte bij de ASLK als slotenmaker en Elza ging bij haar ouders helpen in de bloemisterij en verzorgde verder haar gezin.

Ze waren lid van de bloeiende wandelclub *De Cracks* in Wolvertem, waarvan Jan 20 jaar voorzitter is geweest. Elza wandelde toen 's zondags 20 à 30 km.

Wegens uitbreiding van de supermarkt *Aldi* werd het huis verkocht en op 15.07.2016 verhuisden Jan en Elza naar de serviceflats van *OASE* in Wolvertem.

Jan overleed op 3 april 2021.

Elza geniet verder van het dagelijks leven in het *WZC Oase*.

nrs 71 & 73

Bij zijn pensionering in 1934 verliet rijkswachter Deleu Hendrik de kazerne in Wolvertem en kwam hij met echtgenote Wivina Gysens en zijn gezin hier wonen (vooraan aan de steenweg).

Het huis was voordien eigendom van de familie Van Doren.

Ze woonden er graag maar in 1964 verhuisde Hendrik met zijn familie. Het huis werd afgebroken voor het nieuwe *tuincentrum Vanhie*.

Rechts het huis nr. 71
en links het later bijgebouwde pand nr. 73.

Maria De Bruyn en Michel Vanhie.

Een kleine geschiedenis over het tuincenter Vanhie:

Het was vader Remi die begon met het kweken en verkopen van groenteplantjes uit zijn tuin gelegen in de nabijheid van ons gekend *bronneke van Wolvertem*, dicht bij de oude watermolen.

Zoon Michel werd naar de tuinbouwschool te Anderlecht gestuurd en na drie jaar opleiding ging hij aan de slag als snoeier in de boomgaarden van de omstreken.

In 1940 brak de oorlog uit en samen met de bezetter verschenen ook de coloradokevers in het land. Met een vat van 60 liter sproeistof op een kruitwagen trok Michel de velden in. Maar ondertussen had de coloradokever zijn opmars verdergezet en moest Michel in versneld tempo drastisch zijn bestrijdingsstrategie tegen de kevers en tegen de aardappelziekte aanpassen. De kruitwagen werd vervangen door paard en kar en grotere vaten.

In 1950 schakelde men over op gemotoriseerd materiaal.

In 1948 huwde Michel met Maria De Bruyn en kochten zij het pand van de familie Van Doren aan de Merchtemsesteenweg, waar zij in de achterbouw begonnen met de verkoop van zaden en sproeistoffen. Maria deed de boekhouding.

Voor de witloofteelt, die in die tijd een enorme ontwikkeling kende, werden door Michel en Maria honderden plastieken beschermende witlooftentjes (3x4 m) gemaakt en gegolfde witloofplaten (van 22 kg) gemaakt en die gingen toen als zoete broodjes de deur uit. Wij zaten volop in de consumptiemaatschappij.

Naast al dat werk hadden ze ook nog vijf kinderen: twee zonen: Leo en Mark, en drie dochters: Christiane, Agnes en Rita.

Rita Vanhie en Maria De Bruyn.

Mark scoorde een hit in 1982 met zijn muziekgroep *The Bet* en *Don't talk to the liar*.

In 1965 werd ter plaatse een nieuwe winkel van 350 m² geopend met onder andere sproeistoffen, zaden, tuingereedschap, grasmaaiers, enz...

In 1978 nam zoon Leo de zaak over en hij kon het aanbod nog uitbreiden met diverse afdelingen als: jachtmateriaal, geschenkartikels, regenkledij; zwembaden, tuinhuisjes, tuinserres, enz...

De zaak barstte er vrij vlug uit haar voegen en een gloednieuw *tuincenter Vanhie* werd uit de grond gestampt aan de Vilvoordsesteenweg te Meise met een winkelruimte van 1.000 m², met weer nieuwe afdelingen: ladders, verhuur van machines, aanhangwagens voor paarden, enz...

Het gebouw op de Merchtemsesteenweg werd verkocht aan de supermarktketen *Aldi*.

nr 69 c

Het huis van Demeyer waar een kantoor van *Immobiliën Era* op het gelijkvloers was gevestigd, werd verkocht.

Peter Vandekerckhove is één van de nieuwe bewoners. Hij kocht een tiental jaren geleden het appartement op de 1ste verdieping. Peter is de zoon van Jan Vandekerckhove, die lang rustoordirecteur was bij het *Woonzorgcentrum Van Horick* in Wolvertem.

Peter was een getalenteerde voetballer. Hij begon als jeugdvoetballer bij S.C. Wolvertem maar na een jaar schakelde hij door naar K.V. Mechelen waar hij na zijn jeugdijaren moest kiezen: verder voetballen bij Mechelen of niet?

Hij koos toen voor zijn studies en werd econoom van opleiding en voert nu interne financiële audits uit... maar hij bleef voetballen en hij keerde terug naar S.C. Wolvertem, nu *Hoger op Wolvertem-Merchtem*.

Hij was erbij toen voetbalclub Wolvertem in 2013 promoveerde van 1ste provinciale naar 4de nationale, nu 3de nationale. Hij speelde ook nog bij de voetbalclubs in Londerzeel en Strombeek om zijn trainers te plezieren. Vandaag speelt hij nog steeds. Voetballen blijft duidelijk zijn passie.

De andere bewoners van het gebouw kennen wij jammer genoeg niet.

nr 69 b

Hier woont Patrick Merpoel en Lena Lemaire. Lena is herkomstig uit Strombeek-Bever en Patrick uit Laken. Beiden zijn in 1991 gehuwd en woonden eerst in de Ossegemstraat.

Enkele jaren later kochten ze de grond in het centrum en wonen er sinds 1998. Ze hebben samen twee kinderen: Jolan en Linde, beiden zeer goed in het tennis.

Het gaat hier trouwens om een zeer sportieve familie: Patrick nam in 2005 deel aan *Terra Incognita* (ongeveer hetzelfde concept als *Expeditie Robinson*) en hij heeft toen het format gewonnen. Bravo!

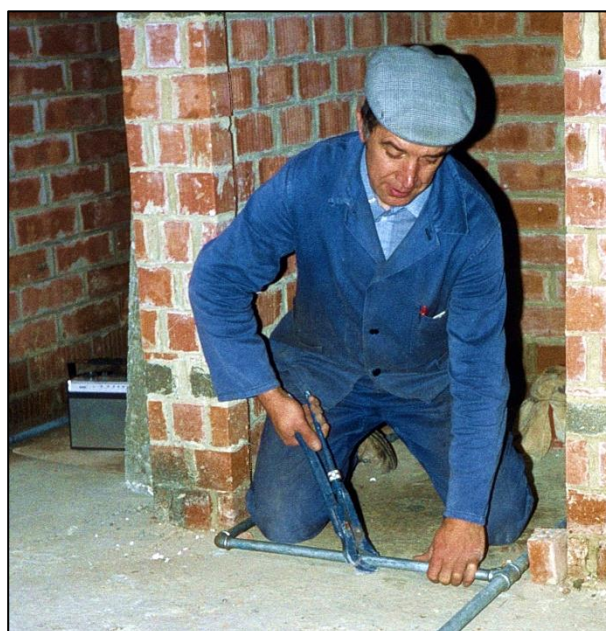
Verder houdt de familie nog van de natuur, reizen en lekker eten.

nr 69 a

Jean Van Malderen begon zijn loopbaan als bediende in een verzekeringsmaatschappij.

Hij was gehuwd met Jacqueline Sammels, de dochter van een loodgieter die geen opvolger had.

Maar dit ging veranderen want Jean volgde na zijn dagelijkse dagtaak bij de verzekeringsmaatschappij vier jaar lang avondlessen om loodgieter te worden. Na die vier jaar opleiding met succes te hebben gevolgd, zegde hij vaarwel aan de verzekeringsmaatschappij en oefende hij het beroep van loodgieter uit, wat hij 23 jaar lang graag deed.

Jean Van Malderen aan het werk
– foto 11.1980 (JVdB/LR)

Jacqueline was bediende en heeft 14 jaar bij de *Brouwerij De Keersmaecker* in Wolvertem gewerkt. Nadien heeft ze enkele jaren kindjes opgevangen van ouders die buitenhuis werkten.

Ze hebben twee kinderen: Christiaan en Ann.

Ze waren ook erg begaan met de *Koninklijke Fanfare St. Cecilia*. Jean was muzikant: hij speelde tuba. Hij is er eveneens bestuurslid geweest (onder andere secretaris en voorzitter) en is tot zijn 72 jaar muzikant gebleven. Sinds 2 jaar is hij gestopt.

In 2005 verkochten ze hun huis en verhuisden ze naar Merchtem.

Sindsdien is het huis al tweemaal verkocht.

nr 69

Edouard Wijns en zijn echtgenote Margritte Vermoesen verlieten Laken en ze kwamen terug naar Eduard zijn geboortestreek: Wolvertem. Ze bouwden een nieuw huis op de Merchtemsesteenweg. Het echtpaar had geen kinderen. Eduard werkte mee in de *schrijnwerkerij Wijns*. Hij was ook lid van de *Fanfare St. Cecilia*.

Edouard Wijns in zijn atelier – foto 1971 (JVdB/LR).

Margriet verzorgde het huishouden maar besteedde ook veel aandacht aan hun bouwbedrijf. Al hun vrije tijd besteden ze aan het bouwen van huizen waarvan de funderingen door Margriet werden gemaakt, het was een sterke vrouw.

Margriet overleed in 2000. Na het overlijden van zijn vrouw verhuisde Eduard naar de Oppemstraat.

Het gebouw werd aan Magda Thomas, gehuwd met Freddy Van Opstal, overgedragen. Ze hebben één zoon. Het gebouw met grote tuin werd jaren bewoond door Magda en Freddy, die er graag gewoond hebben. Toen ze onlangs verhuisden naar een appartement in de Stationsstraat werd het huis verkocht aan nieuwe inwoners.

nr 67

De bewoners Jozef Van den Eede (of *Jefke*) werkte bij het dagblad *Het Volk*, zijn echtgenote Mariette Wijns of *Marjet va Soeëkë Wains* was huishoudster en verzorgde haar ouders. Ze had groene vingers en was graag in de tuin. Ze hadden twee dochters: Jacqueline en Christine. Na het overlijden van de ouders werd het huis verkocht.

De nieuwe inwoners, Michel Jacques en Anne-Marie Elpers, hebben twee zonen: Christophe en Alexander. Michel was informaticus. Anne-Marie bediende-secretaresse.

Na het overlijden van Michel bleef Anne-Marie in het huis met de grote tuin wonen.

Nadien verkocht Anne-Marie het huis aan nieuwe inwoners.

nr 65

In het huis nr 65 (1990) woonde Louis De Mars met Jeanne Goossens.

Louis werkte in de *houtzagerij Van Hemelrijck* te Imde en zijn echtgenote werkte in een kruidenierswinkel. Ze hadden geen kinderen.

Ze genoten van daguitstappen en ze werkten graag in de tuin.

Na hun overlijden werd hun huis verkocht en aan nieuwe bewoners verhuurd.

nr 63 a

Hier bouwde Paul en Jeanne Van der Veken een nieuwe woning na het sluiten van hun kruidenierswinkel.

Enkele jaren geleden is de woning verkocht en nu woont er iemand die renovatiewerken doet.

nr 61

Hier was de kruidenierswinkel, eigendom van Emiel De Mars en Louise Van der Beken, genaamd *Wis Mars*.

Miel werkte op het land en Wis hield de winkel open. Ze hadden drie zonen: René, Louis en Paul.

Het oude deel van de woning werd afgebroken voor een nieuwe winkel.

Louise Van der Beken overleed in 1947 op te vroege leeftijd, nadien hielden de kinderen de winkel open. Emiel hertrouwde met Sofie "*Fie*" Bogaerts.

Paul had de winkel overgenomen en zijn echtgenote Jeanne Van der Veken, of *Jeanneke van Marses* genoemd, hield de winkel open.

Paul zelf werkte bij de *brouwerij De Keersmaecker*. Ze waren ook lid van de *Koninklijke fanfare Sint Cecilia* en hadden twee zonen: Marcel en Danny.

Jeanne Van der Veken in haar kruidenierszaak met Fine Vranckaert – foto 06.1972 (JVdB/LR).

Ik ging er vaak een snoepje kopen onder de middag voor de school begon want er was een ruim aanbod.

Miel De Mars.

Jeanne Van der Veken bij de ingang, Danny en Marcel De Mars op de vensterbank.

Jeanne Van der Veken achter haar toonbank.

Rechtstaand: Danny en Marcel De Mars.
Zittend: Paul De Mars en Jeanne Van der Veken.

Na hun pensioen zijn Jeanne en Paul twee huizen verder in hun nieuwbouw gaan wonen (zie nummer 63a).

Danny nam het huis met winkel over maar verbouwde het tot een gezinswoning. Danny heeft er een tijdje gewoond maar nu woont zijn zoon er.

Danny De Mars begon met een zelfstandig beroep als verwarmingsinstallateur en brak het huis van zijn grootvader naast de winkel af waar hij een nieuwbouw oprichtte voor zijn zaak (nr. 63).

nrs 59 & 59 a

In de jaren '60 bouwden Frans Respes en Joanna Sammels, *Wainkë* genoemd, er een nieuw huis.

Ze hadden vijf dochters: Louise, Lea en Simonne naast twee dochtertjes die enkele maanden na de geboorte gestorven zijn en nog een zoontje René, dat als klein kind (*"lopeling"*) aan de mazelen stierf.

Frans was zelfstandige loodgieter en *Wainkë* deed de boekhouding en zorgde ook voor Simonne die een beperking had.

Ze bouwden boven hun garage ook nog een appartement nr. 59a dat wordt verhuurd.

Na enige tijd verminderde Frans zijn werkzaamheden wegens gezondheidsredenen.

Toen de beide ouders stierven zorgde Lea voor Simonne. Lea was een godvruchtige vrouw die eerst naar het klooster ging maar na enige tijd terugkwam.

Na het overlijden van Simonne verhuisde Lea naar haar nieuwe bungalow in de Lindenlaan.

Het huis werd verkocht aan Liesbet Struyven en Tim Van San. Beide staan in het onderwijs in Machelen.

Ze hebben een dochter Julie en een zoon Louis.

nr 35

Op de hoek van de Merchtemsesteenweg en de Mangelschotsstraat woonde Albert De Donder en Jeanne Hermans, *Jeanne van 'n doef* genaamd.

Ze hadden twee zonen: Firmin en François, alias *Swaikën van 'n doef*.

François De Donder en Jeannine De Poorter.

Nadien kwam Rachel Wijns (dochter van schrijnwerker Jules Wijns) er een paar jaar wonen met haar echtgenoot Georges De Smedt.

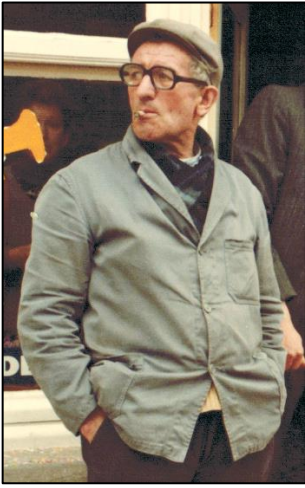
Nadien verhuisden ze naar hun nieuwbouw in de Godshuisstraat.

Later kwam Marieke Vereertbrugghen er wonen. Ze was lid van de KVLV Meuzegem en Okra Wolvertem. Het kleine huisje werd inmiddels door Jo Klaps en Christel Geelen opgekocht, die het tot garage hebben omgevormd.

nr 33

Een herberg met vele namen: van *In de Zoete Inval* tot *De Sportman*, maar in de volksmond bleef het altijd *Bij Rabias...*

"Rabias" (= Petrus Van Buggenhout) kocht het café van *'Den Doef'*, maar heeft het zelf nooit uitgebaat: hij verhuurde het. Zelf werkte hij bij *de Vieze* of Frans Wermoes die draf vervoerde.

Petrus Van Buggenhout, beter gekend als "Rabias".

Frans Janssens en Antonia "Nie" Huygens huurden de woning met café en zaal van deze Petrus Van Buggenhout.

Emmerence, Marie-Jeanne, Lea en Carola Janssens.

Antonia Huygens en Frans Janssens achter de toog van hun café.

Antonia Huygens met dochter Emmerence Janssens bij haar plechtige communie.

Nie en Frans hadden 6 kinderen: Jeannine, Marie-Jeanne, Emmerence (door iedereen als "Emmerans" uitgesproken), Lea, Carola en Jos.

Lea, Carola en Marie-Jeanne Janssens.

Café De Sportman, toen al "Bij Marie Jeanne" – foto 01.1984 (JVdB/LR).

Interieur van het café met vlnr: Georges Leemans, Leontine Troch, Antonia Huygens, Frans Janssens en Fernand-van-de-visman.

Emmerence Janssens in de feestzaal.

Achter het café was een zaal met orgel die gebruikt werd voor feesten, pensenkermissen en schietingen op de liggende wip.

In het café was er bakschieten, vogelpik en kaarten. Zondags werd er gedanst op de muziek van de plaatselijke vrije radio *Marina*.

Na de dood van Rabias kocht de familie Janssens het pand en verhuurde het nog aan verschillende uitbaters. Onder andere aan: Tineke Troch en Georges Leemans (zie eveneens nr. 30), Raymond Vankelst en José Van Overmere en Marcel Cooman, toen noemde het café *Bij José*.

Daarna werd het pand gekocht door Jo Klaps en Christel Geelen.

Jo heeft het huis inmiddels verbouwd en gerenoveerd. Jo werkt als hoogleraar aan de faculteit architectuur en kunst van de universiteit te Hasselt. Samen met Christel Geelen hebben ze de ontwerpstudio *Brussels Lof* en zijn beiden actief als scenograaf en grafisch vormgever.

Ze hebben twee dochters: Zena en Luna.

In 2023 won Jo de Henri van de Velde Gold Award met het project *Fontrescue*. (= oude letters worden gedigitaliseerd om ze te hergebruiken in nieuwe projecten).

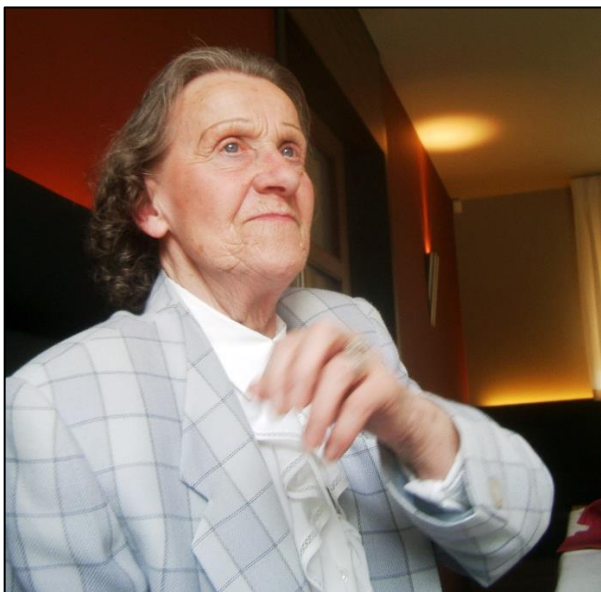
nr 31

Irma Van den Bossche of *Irma van Zjènsën* alias *La Douce*, kocht het huis van Fidel De Cauwer (*dën blokmaaëker*) die als stiel blokken maakte in zijn atelier op Merchtemsesteenweg.

Huis nr. 31, toen het in 2015 te koop stond.

Irma was een alleenstaande vrouw en was secretaresse bij de *brouwerij De Keersmaecker* in de Stationstraat. Later is ze gaan werken bij de *Biscuiterie DeLacre* in Vilvoorde.

Irma Van den Bossche – foto 2005.

Ze was een mooie en frivole vrouw die graag reisde en met haar hondje wandelde.

Als ze de stoep reinigde knikte ze altijd goedendag naar iedereen. Veel autobestuurders claxonnerden dan goedlachs terug.

Toen ze ziek werd, werd ze door haar naaste burens verzorgd tot het niet meer ging.

Na haar overlijden werd het huis gekocht door Jo Klaps en Christel Geelen, die het nu renoveren.

nr 29

Jozef van Zeebroeck, *Zjèfke va zwier* genoemd, en Maria Huysmans of *Marja van wuttë Wies* kochten het huis van Frans Respes en kwamen zich vestigen in *Den Beneën*.

Ze hadden een zoon: Jean-Pierre van Zeebroeck (niet dezelfde als de ex-schepen maar wel een kozijn ervan), *de klaënën* alias *Snor* of alias *de walrus* genoemd.

Jef werkte als chauffeur in de plantentuin van Meise en Maria deed het huishouden.

Als hevige fans van de voetbalclub Wolvertem waren ze er ook enthousiaste vrijwillige helpers.

Na hun overlijden werd het huis al enkele malen verkocht.

Rik Sammels in zijn smidse in huis nr. 27 – foto 02.1972 (JVdB/LR).

Yvonne Terrijn in het huis nr. 27: de winkel met huisraad en geschenken Sammels
– foto 01.1972 (JVdB/LR).

nrs 27 & 27 a

Het *huis Sammels* of *Bij dën bittëren* kent in Wolvertem al een lange geschiedenis. Frans, bijgenaamd *Soeë*, Sammels en Elisabeth Sergoyne, bijgenaamd *Lis van dën bittëren*, hadden twee kinderen: Henri en Maria of *Marja* genoemd. In de jaren '60 was er geen café meer maar wel nog een smidse en een ijzerwarenwinkel.

Henri Sammels (of *Rik* genoemd) en zijn echtgenote Yvonne Terrijn namen de zaak over. De ouders van Henri waren inwonend en *Soeë* hielp eerst nog mee in de smidse (*'t smis*). De winkel werd door Yvonne gerund.

Bij het verdwijnen van de trekpaarden werd de winkel nog uitgebreid met tuinmeubelen en grasmaaiers. Als kind vond ik het leuk om naast de ijzerwinkel rond te snuisteren in de afdeling met decoratie, vazen, eetserviezen, enz. en al die mooie dingen te bewonderen. De zaak breidde zich ook uit met een parking en een werkloids aan de overzijde van de steenweg.

Rond 2000 werd er een nieuwe winkel gebouwd in de Stationsstraat onder leiding van zoon Juan Sammels.

Eerst bleef Yvonne op het appartement boven de voormalig smidse wonen (nr. 27a) maar later verhuisde ze ook naar de Stationsstraat.

Een deel van de winkel en woning in *den Beneën* werd verkocht aan het fitnesscenter nr. 27. Het andere deel wordt verhuurd aan het bedrijf *Ultimate Wrap* dat films legt op vaak zeer dure wagens en het appartement nr 27a wordt eveneens verder verhuurd.

Helemaal links op de hoek het huis 25, rechts daarvan ooit de bakkerij Mesaus (nr. 25c), midden kleermaker De Cock (nr. 25b) en rechts het café "Op 't Hoekske" (nr. 25a, op de hoek met de Mottestraat) – en een groepje toeschouwers voor de wegverzakking op de Merchtemsesteenweg.

nr 25 c

Hier was de brood- en pasteibakkerij van Jozef De Maeyer of *Zjef va noilës* en Maria Pelicaen gevestigd. Marie had als bijnaam *Marie van 't wuttëkën*.

Jef bakte brood, pistolets en taarten – zijn echtgenote deed de winkel. Er was ook bestelling aan huis.

Ze hadden drie dochters en een zoon: Louise, Jeannine, Annie en Gaspard. De oudste dochter, Louise, deed de broodronde met de auto tot in de Boskant (Westrode) toe.

Na twintig jaar was het voor bakker Jef genoeg geweest en hij ging op rust in het nieuwe gebouw naast de bakkerij waar Louise tot voor kort nog woonde (het latere gebouw nr. 25).

De bakkerij werd in 1959 overgelaten aan Benoit Mesaus en Gilberte De Schauwers voor 9 jaar.

Zij hadden drie kinderen: Martine, Rina en Danny.

In 1968 verhuisde Benoit Mesaus en zijn gezin naar een nieuwe bakkerij in 'het Voor' te Vilvoorde.

Hun zoon Danny die nog in Wolvertem woonde is op 04.10.2018 overleden en Gilberte overleed in 2023 in het woonzorgcentrum Van Horick te Wolvertem. Martine woont al meer dan 30 jaar in Australië en Rina woont in Jette.

Ik herinner mij nog dat op 6 december de Sint op bezoek kwam in de bakkerij en wij ongeduldig in de wachtrij stonden om hem te zien.

Gilberte De Schauwers voor de bakkerij.

De bakkerij werd verkocht aan de kledingzaak van Guido De Cock en die werd verbouwd en uitgebreid met dameskleding. Recent werd de zaak verbouwd tot appartementen.

Kledingzaken De Cock in de huizen nr. 25c, 25b, 25a en 17 – foto 01.1984 (JVdB/LR).

nr 25 b

Hier opende meester-kleermaker Hendrik 'senior' De Cock of *Rie va Zjaëk* zijn winkel in 1926.

Rie leerde zijn stiel bij Jaak Cools op het Gemeenteplein.

Onder impuls van zijn echtgenote Gabriëlle De Meuter kwam er ook een *bonnetterie* (= gebreide en geweven goederen) bij.

In 1964 namen zoon Guido De Cock en zijn vrouw Diane De Poorter de zaak over. Het echtpaar had vijf zonen: Dieter, Axel, Kristof, Hendrik en David.

In 1969 werd de zaak verruimd en in 1980 kwam de damesmode erbij.

Dameskleding De Cock – foto 05.1972 (JVdB/LR).

In 1994 werd *De Cock Styling* een vaste waarde en kleepte kinderen, mannen en vrouwen. Zelfs de toenmalige premier van België en zijn echtgenote kwamen er over de vloer. Er kwam ook een speciale afdeling voor trouwkleding.

In 2000 nam 'Hendrik junior' met zijn toenmalige vrouw Ann het roer in handen.

De Cock Styling werd gestopt en het gebouw werd omgevormd tot appartementen.

Hendrik zette nadien de zaak *De Cock Men* verder.

nr 25 a

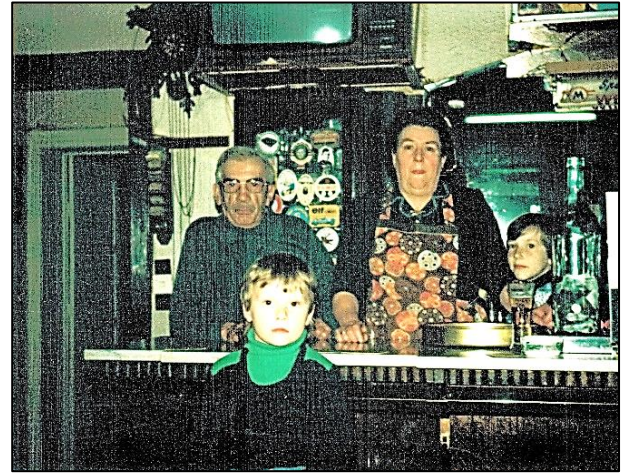
Café Op 't Hoekske of *Bij Mèinë van Toekskën*.

Maurice Meys en Germaine Van Buggenhout namen in 1950 de staminee *Op 't hoekske* over.

Voordien werkte Germaine op het veld bij witloofboeren, maar een staminee houden klonk veel aantrekkelijker.

Maurice werkte als brouwersgast bij *Brouwerij De Keersmaecker*.

Ze hadden drie kinderen: Mariette, Jean en Ingrid.

Maurice Meys en Germaine Van Buggenhout, achter de toog van café 't Hoekske met kleinkinderen Chris en Mario Wijns.

Mariette Meys aan de jukebox.

Mariette Meys in de cafédeur.

Achteraan vlnr: Germaine Van Buggenhout (Mèinë), de trouwers Jean Meys en Jeannine De Boeck, François De Boeck en Wiske Van Assche, Maurice Meys, Mariette Meys en Firmin Wyns; vooraan: Ingrid Meys, Danny De Boeck, Clémentine Puttemans en Jef De Boeck

Ingrid Meys in trouwjurk met haar vader Maurice Meys voor de ingang van het café.

Achteraan vlnr: Mandus Van den Troost en Germaine Van Buggenhout – vooraan vlnr: Rabias en Maurice Meys.

Germaine Van Buggenhout en Maurice Meys.

De staminee stond open voor iedereen. Er werd gekaart, aan bakschieten gedaan en ook de *pitjesbak* was aanwezig. Er was ook een biljartclub. Dit was niet de enige club want ook in de *Bèirënclub* werd vers bloed gepompt met vlag en alles erop en eraan. Veel van de leden speelden muziek en zongen *het Bèirënlied*.

De groep ontstond uit de behoefte om samen iets voor te bereiden voor huwelijken of andere collega's-stamineebezoekers. Uiteraard om 'den Beir' te kunnen uithangen

Er waren veel leden, jong en oud, en het kende succes.

Germaine kon veel verdragen van haar klanten, maar privé was ze zeer streng: de staminee moest en zou altijd open zijn, 7 dagen op 7, altijd vanuit angst om klanten te verliezen.

Voor haar kinderen was dit niet altijd leuk: dus ook tijdens de vakanties en op drukke dagen, zoals de kermisdagen, want toen moesten ze meehelpen.

Tijdens de kermisdagen kwam er een jazzorkest spelen en dat had een grote bijval.

Na meer dan 20 jaar begonnen Germaine en Maurice met hun gezondheid te sukkelen en besloten ze om er eind 1978 een punt achter te zetten.

Het gebouw werd aan de familie De Cock verkocht, die daarmee hun kledingzaak voor dames verder uitbreidden.

nr 17

Hier was een schrijnwerkerij uitgebaat door Emiel Thielemans en Joanna Van den Brande (*Zjanet va Sus Vreugtës*) en de meubelmakerij van Frans Van den Brande (*Frans van Sus Vreugtës*).

Nadat ze de zaken gestopt hadden, was er nog jarenlang het "*Kapsalon Etienne*" van Etienne Van Sande (met echtgenote Jeannine Piessens), dat later naar de Guido Gezellelaan verhuisde.

Dan werd het huis aan de familie De Cock verkocht. Het huis en de schrijnwerkerij werden afgebroken.

Er kwamen appartementen alsook de winkel *De Cock Men*. Hendrik De Cock runt nu de herenkledingzaak van ruim 600 m², met eigen atelier. *De Cock Men* legt zich vooral toe op Italiaanse herenmode en lifestyle-authentiek, artisaan en stijlvol.

De kruidenierszaak van Charlotte Keersmaecker in het huis nr. 15 – foto 01.1984 (JVdB/LR).

nr 15

Charlotte De Keersmaecker of met bijnaam *Sjarlot-van-de-visman*, had er een kruidenierswinkel maar verkocht ook linnengoed, onder andere handdoeken, dweilen, schorten, werkkledij en snoepjes. Oorspronkelijk deed ze dat samen met haar zus Sidonie, die echter stierf.

Als je er binnen kwam had je de indruk dat alles overvol was en je enkel nog plaats had om te staan en te ademen van verbazing over alles wat er te zien was. Ik kwam er soms met mijn grootmoeder Jeanne Van den Troost. Alles wat men in andere winkels niet vond, was te vinden bij Charlotte.

Wat ook speciaal was aan haar winkel, was dat men er ook een pintje kon drinken aan de toog.

Charlotte stopte in 2012.

Het gebouw werd afgebroken en er kwamen appartementen van de residentie *Albatros*, samen met nieuwe inwoners.

nr 11

Op de splitsing van de Smisstraat en de Merchtemsesteenweg woonden Louis Van Stichelen en later Gaston Hermans en Astrid Wauters. Zij hadden een zoon Willy en een dochter Yvette. Willy was postbode in Meise.

Gaston verhuisde met zijn gezin naar Sint-Brixius-Rode en het huis werd nadien gekocht en bewoond door een Duitse vrouw: Helena "Gertrude" Tandecki. Haar echtgenoot Herbert Dietrich overleed vroeg en ze bleef achter met vier kinderen: Karl, Herbert (overleden), Veronique en Hans.

Ze ging ook poetsen in de school in de Oppemstraat. Na haar overlijden nam Hans het huis over, maar verhuisde nadien naar Meise-dorp.

Het huis werd onlangs mooi opgeknapt en terug bewoond door nieuwe inwoners.

*Helemaal links het huis nr. 11, dan het keukencentrum De Proft in het huis nr. 9, dan de huizen nr. 7, 5 en 3 (de gevel van het huis nr. 1 ligt op deze foto verscholen achter nr. 3) – en helemaal rechts al het oude gemeentehuis
– foto 01.1984 (JVdB/LR).*

nr 9

De Cauwer Alice, of *Alis van dën blokmaaëkër* genoemd, weduwe van Alfons Huysmans, had een linnegoedwinkel of ellengoedwinkel *Bij Lookën*.

Zij had twee kinderen: Freddy en Gilberte.

Men kon bij Alice lakens, ondergoed, kousen, enz.... kopen. De winkel was van heinde en ver goed gekend. Links van de ingang woonde Antoine De Ridder, of *Twain van Lookën*, de vroegere eigenaar van de winkel.

Na jaren hard werken, verkocht Alice haar winkel in 1983 aan Hedwige Godart.

Die opende er met haar toenmalige echtgenoot André De Proft een winkel van keukens en decoratie. Hedwige hield van haar klanten en had mooie artikels.

Ze stopte de winkel in 1993, maar bleef er samen met haar zoon Peter De Proft wonen, die een tijd wielrenner was bij de nieuwelingen en de juniors.

Het huis is inmiddels in verschillende wooneenheden ingedeeld zodat er delen kunnen verhuurd worden.

nr 7

Het huis was eigendom van Miel De Smedt, in de volksmond *Miel van Smettekes* genoemd.

De bewoners in die tijd waren onder andere Mariette Meys en Firmin Wyns.

Nadien werd het huis door Myriam Wauters gekocht. Myriam was bediende en had twee kinderen Steve en An De Boeck.

Myriam bleef er niet lang wonen en verhuisde.

Myriam Wauters met haar kinderen
An en Steve De Boeck.

Dit huis werd samen met het huis ernaast van *Pieë Koei* en de beenhouwerij afgebroken en er staan nu meergezinswoningen.

nr 5

Hier woonden Petrus Sammels, gekend als *Pieë Koei*, en Clemence Houman, de ouders van Simonne en Estelle.

Petrus Sammels en Clemence Houman – foto 1956.

nr 3

De slagerswinkel van Petrus Sammels werd vanaf 1947 door zijn dochter Simonne Sammels en zijn schoonzoon René Gilisjans overgenomen (= de zoon van beenhouwer Jef Gillisjans of *Zjèf van de Mèt* genoemd, die op het gemeenteplein een beenhouwerij had).

René Gilisjans – foto 06.1972 (JVdB/LR).

Simonne Sammels – foto 1964.

Ze hadden twee zonen: Marc, die nu, na zijn tandartsenpraktijk, veel artikels voor Berla schrijft en Chris, die een kinépraktijk in Wolvertem had.

René was de enige slager in Wolvertem die zelf zijn rundsfilet ("*filet d'Anvers*") rookte.

Als kind herinner ik mij dat een toog in een beenhouwerij toen een minder verscheiden aanbod had dan nu.

Wegens ziekte van René werd de beenhouwerij in 1973 stopgezet.

nr 1

François "*Swaikën*" De Boeck was gehuwd met Louisa (*Wiske*) Van Assche.

Samen hadden ze 8 kinderen: Jozef, Jeannine, Louis, Jean, Emiel, Roger, Paul (die was gekend als *Bob van 't stamineeke*) en Danny.

François De Boeck en Gust Steenackers (deze laatste, met bijnaam "de neus", huurde een kamer boven café 't Hoekske).

François De Boeck en Louisa Van Assche

Swaikën had als beroep machinebeeldhouwer en *Wiske* zorgde voor het huishouden en ging 's avonds de burelen van het ASLK-kantoor in de Hoogstraat reinigen.

Na de dood van *Swaikën* heeft *Wiske* het huis met veel trappen verkocht en is ze samen met Bob op een appartement op het Gemeenteplein gaan wonen. Beide zijn inmiddels overleden.

Jullie zullen ongetwijfeld ook wel merken dat het dorp van weleer, waar iedereen zowat iedereen kende, in de straat met heel wat typische dorpsfiguren, inmiddels is verdwenen.

Die omwenteling heeft te maken met onder andere de snelle veranderingen of evolutie in de technologie, het haastig leven, de stijgende bevolkingsgroei en ook de appartementisering...

Maar de nostalgie, die blijft...

Marie-Jeanne

DE PROCESSIES

De pestepidemieën gaven indertijd aanleiding tot het inrichten van processies omdat de pest werd aanzien als een collectieve straf van God.

Zo kende Wolvertem in de jaren '60 drie processies waarvan er twee langs de Merchtemsesteenweg kwamen naar de kapel van Sint-Rochus, waar de heilige Sint-Rochus, één van de pestheiligen, werd aanbeden. Dit vond plaats omstreeks Hoogwaardig (= deze Sacramentsdag wordt het Hoogfeest van het Allerheiligste Sacrament genoemd) en op de derde zondag van juni met de Kermis.

Op het Hoogfeest wordt gevierd dat Jezus Christus zichzelf onder de gedaante van brood en wijn heeft gegeven en altijd onder de mensen wil blijven. In de theologie noemt men dat de werkelijke tegenwoordigheid van Jezus, daarmee wordt uitgedrukt dat Hij daadwerkelijke aanwezig komt onder ons (in brood en wijn).

Links: de Sint Rochuskapel, opgericht met gelden van gelovigen. Voor het eerst vermeld in 1682, werd het gebouwtje vrij recent afgebroken. Het kappelletje bevond zich op de Merchtemsesteenweg zo'n 190 m ten westen van de kruising met de Driesstraat.

Boven: de processie ter hoogte van de kruising van de Merchtemsesteenweg en de Driesstraat. Vooraan links Freddy Gillisjans en vooraan rechts William De Buyser.

Vlak achter de geestelijke met het Heilig Sacrament stapten ook enkele notabelen mee. De processie telde met de fanfareleden erbij 255 deelnemers.

Van een grote voorbereiding ging het over in een groot feest voor de dorpelingen waarbij de straten werden bevlagd en de vensterbanken werden versierd met kaarsen en bloemen. Tijdens de processie werden er ook papiersnippers op de grond gegooid door de deelnemers.

DE KERMISSEN

Den Beneën had ook een kermis waarvoor de parking van Van der Perre het middelpunt vormde.

In de beginjaren was het een kleine kermis met een paar foorkramen langs de straat en een molen.

In de naburige cafés werd er heel wat georganiseerd met de kermis in de jaren '50. Zo bijvoorbeeld werd bij café 'Plèzantë Jan' een koers met verklede mannen georganiseerd.

s' Avonds bij 'Den Doef' was er dan orgelmuziek en dansen. De schietbarak van Juul en Romanie, herkomstig van Brussegem, stond voor het café en hun woonwagen bij Soeëkë Rikskës op de hoek van de Heidestraat en de Merchtemsesteenweg.

Later in de jaren '60 was er tweemaal per jaar kermis op het gemeenteplein: in september en op de derde zondag van juni.

In de jaren '80 verhuisde de kermis terug naar het plein aan het 'bronnetje' in den Beneën omdat het op het gemeenteplein volgens sommige handelaars te veel parking afnam. En in juni 2009 verhuisde de kermis voor de eerste maal naar de Tramlaan ter hoogte van het nieuwe administratieve centrum.

DE STOETEN

Gedurende een 10-tal jaar was er eind maart / begin april een carnavalstoet in Wolvertem, die eveneens langs den beneën voorbij kwam.

De eerste stoet ging uit op 31.03.1979.

Er was in de straten veel gejuich en plezier, waarschijnlijk had elke straat met zijn orde er ook lang aan gewerkt. De kinderen konden veel karamellen en ander snoep van de grond rapen.

De organisatie berustte bij de Koninklijke Fanfare Sint-Cecilia.

Binnen de fanfare werd daarvoor een aparte carnavalsgroep opgericht: "De orde van de Blazers", met als drijvende kracht onder andere de loodgieter Jean Van Malderen (zie huis nr. 69a).

De Beneën had geen aparte orde of groep, maar het jeugdhuis 't Sloefke nam wel regelmatig en opvallend deel aan de stoeten.

Louis Van Doorslaer was lid van "de Blazers" werd op het Karnavalbal tot driemaal toe verkozen tot "Prins carnaval" ; daardoor kreeg hij tenslotte als titel "Keizer Lowie I".

Ook Roger Van Keer werd ooit tot "Prins Roger I" gekroond.

DE SPORT

Langs de Merchtemsesteenweg kwamen veel koersen, die werden indertijd talrijk georganiseerd. Ze reden in die tijd nog de berg af want het was in die tijd nog tweerichtingsverkeer tussen *dën Arloizjēmaaëker en de Mottestraat*.

Maria Van den Troost of *Marja Va Rikskës* heeft als eerste vrouw een paar keer meegereden in den Beneën op een mannenfiets.

Boven en onder: Grote Prijs Eddy Merckx, tijdrijden voor beroepsrenners.

En ook andere sporten waren mee te maken: zo werd er in de jaren '50 wekelijks op zondag onder de burens kaatsbal gespeeld met onder andere *Pierre van Wannës Valck*, *Victor en Jef va Pèrrën*, *Rik van den Bittèrën* of *Sammels*, *Georges Steylemans*, *René en Paul De Mars*, *Isidoor De Buyser*,...

DE BÈIRËCLUB

Beruchte zwanzers, met café 't Hoekske als hoofdkwartier, die evenementen op hun manier opluisterden...

Zicht op den Beneën vanuit de kerktoeren – foto 05.2001 (JVdB/LR).

Is erfgoed ook iets dat jij belangrijk en waardevol acht?

Wil je ons een steuntje in de rug geven?

Wel, kom dan ook als lid bij onze kring en help ons de waardevolle zaken van gisteren door te geven aan allen die na ons komen...

HOE ? *Het makkelijkst via een overschrijving:*

als **GEWOON LID**: vanaf **€ 20** naar onze rekening **BE80.7380.4197.7477** met vermelding van jouw email of jouw postadres

of nog beter:

als **STEUNEND LID**: vanaf **€ 40** naar onze rekening **BE80.7380.4197.7477** met vermelding van jouw email of jouw postadres.

En samen zorgen we dat ons gezamenlijk verleden niet vergeten zal worden.

Het Berla-tijdschrift is een uitgave van de **VZW BERLA**,

Brusselsesteenweg 44 bus 1 – 1860 Meise, O.N. 425.405.475

Bestuursleden: Marcel Belgrado, Jan Buyens (*secretaris*), Herwig Cornelis, Gust De Bondt, Willem De Ridder, Marc Gillisjans, Jean-Pierre Gilson, Willy Kerremans, Marie-Jeanne Thaelemans, Eric Van Baelen (*ondervoorzitter*), Stijn Van Caekenberghe, Jan Verbelen (*voorzitter*), Sofie Willems (*penningmeester*).

Verantwoordelijke uitgever: Jan Verbelen, Heidestraat 12 – 1861 Wolvertem.

Redactie: Eric Van Baelen & Marc Gillisjans.

erfgoedberla@live.com – www.erfgoedberla.be

rekeningnummer BE80.7380.4197.7477

Wil U graag **ons archief** consulteren?

Maak dan vooraf even **een afspraak**,
via onderstaande e-mail of telefoonnummer:

erfgoedberla@live.com

tel. **02.269.92.82** bij Willem De Ridder.

Wilt U ons graag nog wat extra-ondersteuning geven?

Waarom ons niet **sponsoren** door een advertentie te laten opnemen?

Stuur eens een mailtje naar: erfgoedberla@live.com en we contacteren U snel...

CAFÉ OSSEL-STAR

Bij Nico & Sofie

zeer ruim zomerterras - biljartzaal - zaal voor vergaderingen en feesten

Kasteelstraat 12 – 1785 OSSEL (Brussegem) – 052 57 01 60

Openingsuren: MAANDAG: vanaf 13u - DINSDAG, DONDERDAG, VRIJDAG en ZATERDAG: vanaf 10u
ZONDAG: vanaf 9u *en op WOENSDAG zijn we gesloten*

75

1949 - 2024

Banden ROELANTS

ceva tyre network

UW **BANDENSPECIALIST** reeds 4 GENERATIES voor

- Personen- en bestelwagen banden
- Motobanden
- Vrachtwagen- en industriebanden
- Land- en tuinbouwbanden
- Alu velgen
- Wieluitlijning
- Batterijen
- Mobiele bandenservice

Merchtemsesteenweg 154
1861 Wolvertem (Meise)
Tel.: 02 269 11 99 - info@bandenroelants.be

www.bandenroelants.be

Aanbevolen door alle leasingmaatschappijen

roel anciaux
advocatenkantoor

handelsrecht
bouwrecht
huurrecht
familierecht
debiteurenbeheer

Erkend bemiddelaar

Hoogstraat 57/1
B-1861 Meise
(Wolvertem)

tel: +32 (0)475 47 95 89

r.anciaux@mileslegal.eu
www.mileslegal.eu

Begonialaan 10 – 1853 Strombeek-Bever

DAKWERKEN
LANIN W.^{BV}
& Zoon

info@dakwerkenlanin.be tel: 02.267.83.06

S-Line Fitness

INTELLIGENT TRAINING

*Bij S-Line Fitness werken we met een uitrusting van de hoogste en beste kwaliteit.
We helpen je om je doel te bereiken naar een gezonde en fitte levensstijl.*

Brusselsesteenweg 58 B
1860 Meise

Tel: +32 470 93 92 72
info@slinefitness.be

BRENG ONS EEN BEZOEKJE !

maandag: 16u00 - 22u00

di-wo-do-vr: 07u00 - 14u00 / 16u00 - 22u00

zaterdag & zondag: 09u00 - 16u00

feestdagen: 09u00 - 14u00

ESCAPEROOM

ROOM: 44

STELT VOOR

THE DAY AFTER

KAN JIJ DE GEHEIMEN
VAN DE VOORBIJE NACHT
ONTRAFELEN ?

MEER INFO EN RESERVATIES VIA

ROOM44.BE

DATAREX

IT EN TELEFONIE VOOR KMO EN ZELFSTANDIGEN

WWW.DATAREX.BE

SCHAARBEEKLEI 152 VILVOORDE 02.253.19.57

FRIET

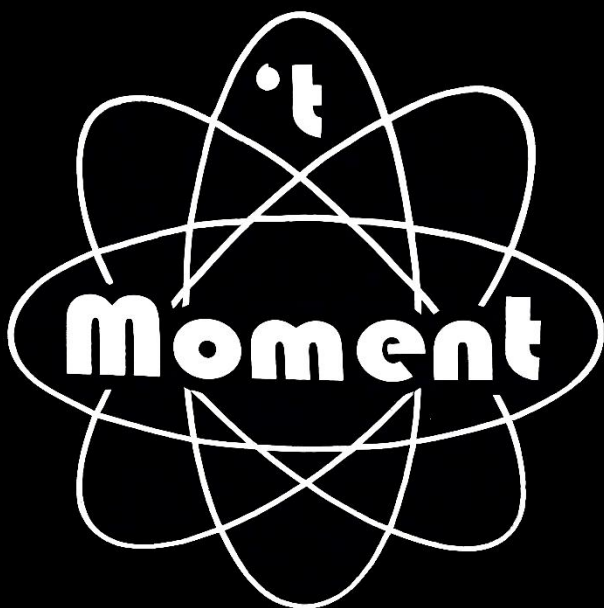
BOTANIEK

maandag-dinsdag	<i>gesloten</i>
woensdag	17-21 u
donderdag	17-21 u
vrijdag	12-13.30 & 17-22 u
zaterdag	17-22 u
zondag	17-21 u

**Brusselsesteenweg 46
1860 Meise**

tel. 0456.70.71.47

Brusselsesteenweg 40 - 1860 Meise - tel. 0473 99 36 29

Ontmoetingscentrum

't Moment

**Retro café
Concerten
Vergaderingen
Privé feestjes**

Proef hier de tripel van 't Moment

UIT SYMPATHIE

Van Ossel

Keukens, badkamermeubelen & inbouwkasten

Wilgenlaan 17 bus 1

1861 Wolvertem (Meise)

Tel: 02/269.91.02

E-mail: van.ossel.keukens@telenet.be

www.vanosselkeukens.be

ilwa

RESTAURANT

Brusselsesteenweg 48
1860 Meise

tel. 02 269 70 04

www.restaurantdenbeiaard.be
beiaardmeise@gmail.com

Uitgebreide menukaart
Zomerterras
Feestzaal

Sluitingsdagen: dinsdag en woensdag

